

**Porin seudun
ympäristöterveydenhuollon
valvontasuunnitelma 2024**

Sisällys

1. YLEISOSA.....	5
1.1 Johdanto	5
1.2 Valvontasuunnitelman sisältö ja rakenne	5
1.3 Ympäristöterveydenhuollon voimavarat ja tehtäväjako	6
1.4 Tietojärjestelmät	7
1.5 Koulutus	7
1.6 Tarkastustoiminta	7
1.7 Riskinarviointi	8
1.8 Valvonnan painopisteet ja projektit.....	9
1.9 Suunnitelman seuranta ja toteutumisen arviointi	9
1.10 Laadunhallinta	10
1.11 Häiriötilanteisiin varautuminen	10
1.12 Viestintä	11
1.13 Maksullisuus.....	12
2. ELINTARVIKEVALVONTA.....	12
2.1 Toiminnan suunnittelu.....	12
2.2 Elintarvikevalvonnan kohteet	14
2.2.1 Rekisteröitävä elintarviketoiminta.....	14
2.2.2 Hyväksyttävät elintarvikehuoneistot	14
2.3 Valvontakohteiden riskiluokitus ja tarkastuksiin käytettävä aika	15
2.4 Tarkastukset.....	16
2.5 Pakkokeinot.....	17
2.6 Näytteenotto- ja valvontaprojektit	17
2.7 Epidemiat ja terveysvaaratilanteet	18
2.8 Muu suunnitelmallinen valvonta	19
2.8.1 Suuret yleisötilaisuudet.....	19
2.8.2 Alkutuotanto.....	19
2.8.3. Vienti.....	21
3. TUPAKKA- JA LÄÄKELAIN VALVONTA	22
3.1 Lainsäädäntö ja valvonnan suunnittelu.....	22
3.2 Valvontakohteet.....	24
3.2.1 Myyntipaikkojen valvonta ja tarkastusten sisältö	24
3.2.2 Tupakointikieltojen ja rajoitusten valvonta	25
3.2.4. Tupakointitilalliset ravintolat	25
3.2.5 Yleisötilaisuudet	26
3.2.6 Asuinyhteisöjen tupakointikiellot	26
3.3 Valvonnan riskinarvioinnin perusteet.....	27
3.4 Yhteistyö ehkäisevän päihdetyön kanssa.....	27

4 TERVEYDENSUOJELU.....	27
4.1 Lainsäädäntö.....	28
4.2 Valvontakohteet.....	29
4.2.1 Ilmoitusvelvolliset kohteet.....	29
4.2.2 Hyväksyttävät kohteet.....	30
4.3 Valvontakohteiden riskiluokitus, tarkastustiheys ja tarkastuksiin käytettävä aika.....	30
4.4 Tarkastukset.....	31
4.4.1 Koulujen ja oppilaitosten tarkastukset.....	32
4.4.2 Asunnontarkastukset.....	32
4.4.3 Laivatarkastukset.....	33
4.4.5 Talousveden valvonta.....	34
4.4.6 Uimarantojen valvonta.....	35
4.4.7 Uimahallien ja yleisten altaiden valvonta.....	36
4.4.8. Radonvalvonta.....	37
4.4.9 Suuret yleisötilaisuudet.....	37
4.5 Pakkokeinot.....	37
5. ELÄINTEN TERVEYS- JA HYVINVOINTIOHJELMA.....	38
5.1 Lainsäädäntö.....	38
5.2 Voimavarat.....	39
5.2.1 Henkilöressurit, vastualueet ja työnjako.....	39
5.2.2 Henkilökunnan pätevyyden ja osaamisen varmistaminen.....	41
5.3 Tietojärjestelmät.....	41
5.4 Yhteistyö ja viestintä.....	43
5.5 Maksut.....	44
5.6 Eläinten terveyden valvonta.....	44
5.6.1 Eläintautivalmius.....	44
5.6.2 Eläintautien ilmoittaminen.....	46
5.6.3 Eläintauteja tutkivat laboratoriot.....	46
5.6.4 Pakollinen ja vapaaehtoinen terveysvalvonta.....	47
5.6.5 Muu eläintautivalvonta.....	48
5.7 Eläinten merkitsemisen ja rekisteröinnin valvonta.....	49
5.8 Sisämarkkina- ja kolmasmaa kauppa.....	49
5.9 Eläinten hyvinvoinnin valvonta.....	52
5.9.1 Epäilyyn perustuva tarkastus.....	54
5.9.2 Luvan- ja ilmoituksenvaraisen toiminnan valvonta.....	54
5.9.3 Muu hyvinvoinnin valvonta.....	55
5.10 Eläimistä saatavat sivutuotteet.....	55
5.10.1 Sivutuotelaistosten valvonta.....	55
5.10.2 Sivutuotteita käyttävien ja hävittävien toimijoiden valvonta.....	56
5.11 Ehdollisuuden vaatimusten valvonta.....	57
5.12 Eläinlääkäripalvelujen järjestäminen.....	57

5.12.1 Peruseläinlääkäripalvelu.....	57
5.12.2 Kiireellinen eläinlääkäriapu	59
5.12.3 Saatavuus- ja laatutavoitteet.....	60
5.12.4 Toimitilat ja välineresurssit.....	62
5.13 Seuranta, arviointi ja raportointi.....	63
6. LIITTEET	64

1. YLEISOSA

1.1 Johdanto

Ympäristöterveydenhuolto on ennaltaehkäisevää kansanterveystyötä, josta säädetään terveydenhuoltolaissa. Se määritellään osaksi perusterveydenhuoltoa siten, että ympäristöterveydenhuollon tehtävänä on ympäristöperäisten terveysriskien vähentämiseen, poistamiseen ja ehkäisemiseen tähtäävä toiminta.

Ympäristöterveydenhuollosta säädetään terveydenhuoltolain (1326/2010) lisäksi terveydensuojelulaissa (763/1994), elintarvikelaissa (297/2021), tupakkalaissa (549/2016) ja eläinlääkintähuoltolaissa (765/2009). Em. lakien lisäksi ympäristöterveydenhuolto vastaa lääkelain (395/1987) 54a – 54d §:n mukaisesta nikotiinivalmisteiden myynnin valvonnasta.

Ympäristöterveydenhuollon lainsäädännön tavoitteena on varmistaa kuntalaisille turvallinen elinympäristö, jossa ei ole terveyshaittaa aiheuttavia tekijöitä. Lainsäädännössä korostetaan toiminnanharjoittajien omaa vastuuta, mutta viranomaisvalvontaa tarvitaan toiminnan ja tuotteiden määräystenmukaisuuden varmistamiseksi, toimijoiden tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi sekä toimijoiden toimintaedellytysten varmistamiseksi.

Ympäristöterveydenhuollon erityislainsäädäntö sekä valtioneuvoston asetus kunnan ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelmasta (665/2006) edellyttävät kuntia laatimaan ja hyväksymään säännöllistä valvontaa koskevan ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelman siten, että valvonta on laadukasta, säännöllistä ja terveyshaittoja ehkäisevää.

Valtakunnallinen ympäristöterveyden toimintasuunnitelma ja sen tavoitteet kuvataan seuraavissa asiakirjoissa: - Ympäristöterveydenhuollon yhteinen valtakunnallinen valvontaohjelma vuosille 2020-2024 - Elintarvikeketjun monivuotinen kansallinen valvontasuunnitelma (VASU) - Eläinlääkintähuollon valtakunnallinen ohjelma (EHO) 2023 - 2024 - Valtakunnallinen terveydensuojelun valvontaohjelma 2020 - 2024 - Valtakunnallinen tupakkalain valvontaohjelma 2020 – 2024.

1.2 Valvontasuunnitelman sisältö ja rakenne

Porin seudun ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelmassa on otettu huomioon ympäristöterveydenhuollon valtakunnallinen yhteinen valvontasuunnitelma, joka sisältää

keskusviranomaisten toimialakohtaiset suunnitelmat. Ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelma sisältää yleisosan ja toimialoittain elintarvike-, terveydensuojelu-, tupakka- ja lääkelain- sekä eläinlääkintähuollon suunnitelmat, joissa on kuvattu tarkastusten sisältö, valvontakohteiden tarkastustiheys, paikallinen riskinarviointi, tarkastuksiin keskimäärin käytettävä aika, viranomaisen toimesta tapahtuva näytteenotto sekä valvontasuunnitelman toteutumisen arviointi.

1.3 Ympäristöterveydenhuollon voimavarat ja tehtäväjako

	Käytettävissä olevat resurssit /htv
Terveydensuojelu	5,95
Tupakka- ja lääkelainvalvonta	0,45
Elintarvikevalvonta	6,3
Avustava henkilökunta	2,5
Ympäristöterveydenhuollon johtaminen	0,75
Eläinlääkäripalvelut	5,7
Eläinsuojeluvalvonta	1,2
Eläintautivalvonta	0,15
Yhteensä	23

Terveysvalvonnassa on elintarvikevalvonnan ja terveydensuojelun tiimit, joiden lähiesihenkilöinä toimivat tiiminvetäjät. Elintarvikevalvonnan lähiesihenkilönä toimii johtava terveystarkastaja, ja tiimissä on yhteensä seitsemän viranhaltijaa. Terveydensuojelun lähiesihenkilönä toimii johtava terveysinsinööri, ja tiimissä on yhteensä viisi viranhaltijaa sekä yksi toimihenkilö. Tiimityöskentelyllä hyödynnetään henkilöstön osaamista parhaalla mahdollisella tavalla, mahdollistetaan toimialakohtainen erikoistuminen, selkiytetään työnjohdollisia tehtäviä sekä tehostetaan valvontaa ja sen seuranta.

Ympäristöterveydenhuollossa käytettävissä oleva henkilöstöresurssi perustuu vakituisten virkojen ja toimien määrään. Porin seudun ympäristöterveydenhuollon käytettävissä oleva henkilöstöresurssi on suunnitelmallisen valvonnan toteuttamisen osalta kriittinen. Näkyvintä suunnitelmallista valvontaa ovat tarkastukset ja näytteenotto. Valvonnan resursseja varataan lisäksi

- toimijoiden ohjaukseen ja neuvontaan
- kuntalaisyhteydenottoihin
- ilmoitus- ja hakemusprosesseihin
- epäilyihin ja valituksiin perustuvaan valvontaan
- valvontapyyntöihin liittyvään valvontaan ja näytteenottoon
- eläintautien torjuntaan
- suunnitelmalliseen häiriötilanteisiin varautumiseen
- viestintään

- henkilöstön kouluttautumiseen ja perehdyttämiseen
- laatutyöhön ja
- toiminnan suunnitteluun ja arvioimiseen toiminnan kehittämiseksi

Terveysvalvonnassa on vuosittain tarjottu harjoittelumahdollisuutta opiskelijoille, joilla ei ole vielä viralliseen valvontaan tarvittavaa pätevyyttä. Toiminnassa varaudutaan myös heidän perehdyttämiseensä valvontatoimintaan ja opinnäytetöiden ohjaamiseen.

Vuonna 2022 käyttöön otetun vuosittaisen elintarvikevalvonnan ja terveydensuojelun valvonnan perusmaksun tuotto on kohdennettu valvonnan toteuttamiseen henkilöstöresurssia lisäämällä.

1.4 Tietojärjestelmät

Ympäristöterveydenhuollossa on käytössä Ruokaviraston ylläpitämä tiedonhallintajärjestelmä Vati. Järjestelmään kirjataan ympäristöterveydenhuollon kohdetiedot ja valvontatapahtumat pois lukien eläinlääkintähuolto ja eläinsuojelu. Järjestelmän rekisteriseloste on Ruokaviraston verkkosivuilla.

Terveysvalvonnassa on käytössä Porin kaupungin sähköinen asiakirjahallintajärjestelmä, joka sisältää sähköisen arkiston, sekä sähköisen ja manuaalisen asiakasrekisterin. Näitä aineistoja koskeva rekisteriseloste on Porin kaupungin verkkosivuilla.

1.5 Koulutus

Ympäristöterveydenhuollon henkilöstö on pääosin korkeakoulutettua, ja tehtävät vaativia asiantuntijatehtäviä, joiden menestyksellinen hoitaminen edellyttää jatkuvaa tietojen ajan tasalla pitämistä ja osaamisen kehittämistä. Ympäristöterveydenhuollon yhteisen valtakunnallisen valvontaohjelman mukaan hyvä koulutustavoite olisi peruskoulutuksen pituudesta, työn vaativuudesta ja toimenkuvasta riippuen keskimäärin kahdeksan koulutuspäivää vuodessa viranhaltijaa kohden. Koulutuspäiviksi lasketaan varsinaisten koulutuspäivien lisäksi myös muu ammattitaidon edistäminen, kuten työhönsäpäiviin osallistuminen, malliasiakirjoihin perehtyminen sekä muu suunnitelmallinen pätevyyden ylläpito. Vuosittain laaditaan henkilöstön koulutussuunnitelma, jossa huomioidaan henkilöstön osaaminen ja ammatilliset kehittämistarpeet.

1.6 Tarkastustoiminta

Tarkastukset ja näytteenotto ovat oleellinen osa selvitetäessä valvottavan kohteen tai toiminnan vaatimustenmukaisuutta. Tarkastustilanteet ovat myös hyvä tilaisuus toiminnanharjoittajille saada viranomaisilta neuvontaa ja ohjausta. Tarkastukseen valmistautuminen sisältää tarkastettavien asioiden

suunnittelun ennakkoon siltä osin kuin se on mahdollista, koska tarkastuksella voi tulla esiin asioita, joihin ei ole etukäteen varauduttu. Tarkastus voi kohdistua tiloihin, olosuhteisiin, omavalvontaan, asiakirjoihin, tuotteisiin ja toimintatapoihin. Yksittäinen tarkastus voi käsittää koko kohteen tarkastuksen tai vain jonkin osa-alueen tarkastuksen.

Tarkastuksen sisältö määräytyy sen mukaan, millaiseen kohteeseen ja minkä lainsäädännön perusteella se tehdään. Joihinkin kohteisiin on tarkoituksenmukaista tehdä tarkastus samanaikaisesti useamman lain perusteella. Tarkastuksesta laaditaan aina tarkastuskertomus, joka annetaan tiedoksi tarkastustoiminnan kohteelle.

Tarkastus voi olla joko ilmoituksen tai hakemuksen käsittelyyn liittyvä tarkastus, perustarkastus, uusintatarkastus tai epäilyyn perustuva tarkastus. Suunnitelmallisia tarkastuksia ovat perustarkastus sekä sen seurauksena mahdollisesti tehtävä uusintatarkastus. Tarkastus voidaan toteuttaa myös asiakirjatarkastuksena.

Suunnitelmassa tarkastustiheydet määräytyvät toimiala- ja toimintakohtaisesti kohdetaulukkojen mukaisesti. Riskinarvioinnit perustuvat keskusviranomaisten suosituksiin, ja niistä voidaan poiketa perustellusta syystä esimerkiksi paikalliseen riskinarviointiin perustuen. Valvontasuunnitelmaan kirjattu tarkastustiheys ilmaisee, kuinka monta perustarkastusta kohteeseen on vuoden aikana suunniteltu tehtäväksi. Jos tarkastuksella havaitaan sellaisia epäkohtia, joiden korjaamiseksi on annettava kehoitus tai määräys ja näihin liittyen määräaika, suoritetaan uusintatarkastus määräajan umpeuduttua. Uusintatarkastus on suunnitelmaan sisältyvä maksullinen tarkastus eikä se korvaa vuoden aikana mahdollisesti suunniteltuja perustarkastuksia.

1.7 Riskinarviointi

Ympäristöterveydenhuollossa on kyse kahdenlaisesta riskinarvioinnista. Valvontaviranomaisen toiminta tähtää siihen, että valvottavilla kohteilla on toimiva riskien hallintajärjestelmä siten, että toiminnasta tai tuotteista ei aiheudu riskiä kuluttajien, muiden käyttäjien tai lähialueen väestön terveydelle tai hyvinvoinnille. Riskit voivat olla mikrobiologisia, kemiallisia tai fysikaalisia tekijöitä. Suunnitelmallinen valvonta perustuu jatkuvaan riskien arviointiin. Riskin suuruuteen vaikuttavat toiminnan laajuus ja luonne, vaaralle altistuvien määrä sekä vaaran vakavuus ja toteutumisen todennäköisyys.

Lainsäädäntö ja keskusviranomaisten laatima kohdeluokitukseen perustuva valvontatarve sisältävät lähtökohtaisen riskinarvioinnin. Porin seudun ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelmassa valvottavien kohteiden riskianalyysi on tehty arvioimalla vaaratekijät sekä vaaran todennäköisyys. Analyysi perustuu valvontahistoriaan, toiminnan laatuun ja paikallistuntemukseen. Arvioinnin perusteella

tietyjen valvontakohdetyyppien tarkastustiheyttä voidaan vähentää tai nostaa keskusviranomaisten suosituksista. Lähtökohtaisesti tarkastustiheyttä vähennettäessä arvio perustuu kohteiden pieneen kokoon, asiakkaiden vähäiseen määrään tai toiminnan vähäriskisyyteen. Valvontakohdetyyppien lisäksi suunnitelmassa on mahdollistettu valvontatiheyden vähentäminen myös kohdekohtaisesti silloin, jos valvontahistoriassa määritellyt kriteerit täyttyvät.

1.8 Valvonnan painopisteet ja projektit

Porin seudun ympäristöterveydenhuollossa noudatetaan soveltuvin osin valtakunnallisten valvontaohjelmien painopisteitä ja projekteja, jotka kirjattu toimialakohtaisiin suunnitelmiin. Terveysvalvonta osallistuu valtakunnallisiin valvontaprojekteihin mahdollisuuksien mukaan.

Porin seudun ympäristöterveydenhuollossa toteutetaan vuosien 2024 - 2026 aikana tupakointikieltojen valvontaprojekti. Projektin tavoitteena on vahvistaa ihmisten tietämystä tupakointikielloista sekä projektiluontoisesti kartoittaa kieltojen noudattamista.

Tupakointi on kielletty rakennuksen, kulkuneuvon tai muun vastaavan paikan sisätiloissa, jotka ovat yleisön tai työntekijöiden käytettävissä tai elinkeinotoiminnassa tuotettujen tai julkisten palvelujen tarjoamista varten asiakkaiden käytettävissä. Lisäksi kiello koskee ulkotiloissa järjestettävien yleisten tilaisuuksien katoksia ja katsomoja sekä muita tilaisuuden seuraamiseen välittömästi tarkoitettuja tiloja, joissa osallistujat oleskelevat paikoillaan.

Tupakointi on kielletty myös päiväkotien, esi- tai perusopetusta, ammatillista koulutusta tai lukio-opetusta antavien oppilaitosten ulkotiloissa sekä leikkikentillä, joista pitää laatia kuluttajaturvallisuuslain mukainen turvallisuusasiakirja. Lisäksi savuttoman tupakkatuotteen käyttäminen (esimerkiksi nuuska) on kiellettyä edellä mainituilla alueilla.

Edelleen tupakointi on kielletty lastensuojelulain tai mielenterveyslain perusteella hoitoa antavien laitosten ulkoalueilla, jotka on tarkoitettu alle 18-vuotiaille, sekä yleisellä uimarannalla toukokuun alusta syyskuun loppuun. Tupakoida ei myöskään saa yksityisessä käytössä olevan kulkuneuvon sisällä, kun siellä oleskelee alle 15-vuotias. Kielto ei koske kulkuneuvossa olevaa asuintilaa.

1.9 Suunnitelman seuranta ja toteutumisen arviointi

Valvontasuunnitelman toteutumista seurataan kunnissa reaaliaikaisesti Vati-tiedonhallintajärjestelmästä. Suunnitelman toteutuminen käsitellään vuosittain toiminnasta vastaavassa luottamuselimessä (ympäristöterveysjaosto) ja raportoidaan Vyha-järjestelmään. Valvontasuunnitelman toteutumisen

arviointia hyödynnetään ympäristöterveydenhuollon valvonnan kehittämisessä, valvonnan toimivuuden varmistamisessa ja uusien suunnitelmien laadinnassa.

1.10 Laadunhallinta

Ympäristöterveydenhuollon lainsäädäntö edellyttää valvonnan olevan suunnitelmallista, laadukasta, tehokasta ja oikeudenmukaisesti kohdennettua. Valvonnan tulee myös olla hyvän hallinnon mukaista ja sille tulee varata riittävät voimavarat. Elintarvikelain mukaan kunnan elintarvikeviranomaisen tulee laatia toimintaansa sopiva laatujärjestelmä.

Porin seudun terveysvalvonnassa on käytössä LaatuNet-laadunhallintajärjestelmä. LaatuNet on ympäristöterveydenhuollon yhteinen, valtakunnallinen selainpohjainen järjestelmä, joka pohjautuu ISO 9001 -standardiin ja terveydenhuollon SHQS-laatujärjestelmään. LaatuNet sisältää digitaalisen laatujärjestelmäalustan, sisäiset ja ulkoiset auditoinnit, poikkeama- ja reklamaatiohallinnan, toiminnan tavoitteet ja mittareiden seurannan sekä laadunhallintaan liittyvän ohjauksen ja neuvonnan. Laadunhallinnan työkalujen avulla on tarkoitus havaita ja korjata epäkohtia toiminnassa.

Laadunhallinnan tukemiseksi on perustettu laatutyöryhmä, joka vastaa Porin seudun ympäristöterveydenhuollon laadunhallinnan suunnittelusta ja toteutuksesta. Laatutyöryhmä asettaa laadunhallinnan tavoitteet, tekee laadunhallinnan vuosisuunnitelman, järjestää sisäiset ja tilaa ulkoiset auditoinnit, käsittelee toiminnassa havaitut poikkeamat sekä seuraa indikaattorituloksia. Sisäiset ja ulkoiset auditoinnit tehdään vuosittain laadittavan auditointisuunnitelman mukaisesti. Auditointien tuloksia tarkastellaan johdon katselmuksissa ja poikkeamia havaittaessa toimintaa muutetaan jatkuvan parantamisen periaatteen mukaisesti.

Laatutyön jalkauttaminen koko ympäristöterveydenhuoltoon jatkuu. Aluehallintoviraston ja Ruokaviraston arviointi- ja ohjauksen avulla saatu palaute ja kehitys- ja korjausehdotukset sekä asiakkailta saadut palautteet otetaan huomioon ympäristöterveydenhuollon toimintaa kehitettäessä.

1.11 Häiriötilanteisiin varautuminen

Ympäristöterveydenhuollon lainsäädännössä on määräykset siitä, että kunnan terveydensuojeluviranomaisen on ennakolta varauduttava häiriötilanteisiin, tilanteiden aiheuttamien terveyshaittojen ehkäisemiseksi, selvittämiseksi ja poistamiseksi. Häiriötilanteisiin varaudutaan tarvittavin varo- ja valmiustoimenpitein yhteistyössä muiden viranomaisten ja laitosten kanssa.

Todennäköisiä, mahdollisesti useita kertoja vuodessa esiintyviä normaaliolojen häiriötilanteita ovat epäilyt ruokamyrkytyksistä ja elintarvikkeen tai veden välityksellä leviävistä infektioista. Terveysvaaraa mahdollisesti aiheuttavia erityistilanteita esiintyy käytännön työssä jatkuvasti. Tällaisia tilanteita ovat esimerkiksi patogeenien bakteerien löytyminen elintarvike- ja pintahygienianäytteenotossa. Häiriötilanteissa terveysvalvonnalla on sopimukseen perustuen käytössä KVVY Tutkimus Oy:n laboratoriopalvelut myös virka-ajan ulkopuolella.

Porin seudun ympäristöterveydenhuollolla on häiriötilannesuunnitelma. Suunnitelmassa huomioidaan sekä valmiuslain että normaaliolojen poikkeustilanteet. Häiriötilannesuunnitelman ylläpidosta ja muusta varautumiseen liittyvästä valmistelusta vastaa terveysvalvonnan sisäinen varautumistiimi.

Häiriötilannesuunnitelma päivitettiin vuoden 2023 aikana. Lisäksi vuonna 2023 tuli käyttöön sairastumis- ja haittailmoitusten ympäristöterveydenhuollon sähköinen ilmoitusmahdollisuus Ilppaan, jolloin epäilyilmoitusten käsittely sujuvoituu.

1.12 Viestintä

Ympäristöterveydenhuollon viestinnän tarkoituksena on varmistaa kansalaisten turvallisuus kaikissa tilanteissa ja auttaa kansalaisia löytämään ne palvelut, joita ympäristöterveydenhuolto tarjoaa. Viranomaisilta odotetaan joustavaa, nopeaa, oikea-aikaista ja asiantuntevaa viestintää. Viestinnän osa-alueita ovat asiakaspalvelu ja tiedottaminen. Valvonnan tuloksien julkaiseminen lisää toiminnan läpinäkyvyyttä ja samalla ympäristöterveydenhuollon tunnettavuus lisääntyy. Viestintää on myös viranomaisyhteistyö ja sidosryhmätoiminta. Porin terveysvalvonta tekee yhteistyötä mm. rakennusvalvonta- ja ympäristönsuojeluviranomaisten, poliisin, pelastuslaitoksen, sosiaaliviranomaisen ja veroviranomaisen kanssa.

Viestinnässä noudatetaan soveltuvin osin Porin kaupungin brändi- ja viestintäohjeita. Viestintä koostuu sisäisestä-, ulkoisesta- ja kriisiviestinnästä ja nämä kaikki osa-alueet kuuluvat ympäristöterveydenhuollon yksiköissä jokaiselle. Viranomaisen viestinnässä pyritään selkeään ja ymmärrettävään kielenkäyttöön ja käytetään huoliteltua yleiskieltä. Viestinnän laatua edistetään koulutuksilla ja sovitilla, dokumentoiduilla toimintatavoilla. Neuvontaa annetaan puhelimitse ja sähköpostilla, tarvittaessa sovitaan henkilökohtaisia tapaamisia asiakkaiden kanssa.

Erityisesti häiriö- ja terveysvaaratilanteissa kriisiviestinnän osaaminen on poikkeuksellisen merkittävässä roolissa tilanteen menestyksekkään hoidon kannalta. Vastuu kriisiviestinnästä kuuluu ympäristö- ja terveysvalvontayksikön päällikölle.

Ympäristöterveydenhuollon verkkosivusto ja sen sisältö uudistettiin osana Porin kaupungin sivustoa vuoden 2023 aikana. Toimintaa tehdään näkyväksi myös järjestämällä asiakkaille koulutustilaisuuksia ja osallistumalla tapahtumiin.

1.13 Maksullisuus

Ympäristöterveydenhuollon laeissa säädetään, että kunnan valvontaviranomaisen tulee periä toiminnanharjoittajalta maksu muun muassa ilmoitusten ja hakemusten käsittelystä sekä valvontasuunnitelmaan sisältyvästä tarkastuksesta. Elintarvike- ja terveydensuojelulaissa säädetään vuosittain perittävästä suunnitelmallisen valvonnan perusmaksusta. Poikkeuksena on tupakkalain valvonta, jossa vuosittainen valvontamaksu kattaa kaiken valvonnan. Kaikista tässä valvontasuunnitelmassa määritellyistä toimenpiteistä peritään Porin seudun ympäristöterveydenhuollon yhteistoiminta-alueen terveydensuojelu- ja elintarvikevalvontaviranomaisen (ympäristöterveysjaosto) hyväksymän maksutaksan mukainen valvontamaksu.

Maksutaksan mukaisten maksujen lisäksi peritään valvonnan perusmaksua, joka on suoritusperusteisten kunnan perimien valvontamaksujen lisäksi tuleva 150 euron suuruinen veroluonteinen maksu, joka peritään maksuvelvollisiksi määritellyiltä toimipaikoilta vuosittain.

2. ELINTARVIKEVALVONTA

2.1 Toiminnan suunnittelu

Elintarvikelain (297/2021) 39 § velvoittaa kunnan elintarvikevalvontaviranomaista laatimaan elintarvikevalvontaa koskevan valvontasuunnitelman. Suunnitelmallisen valvonnan tavoitteena on ehkäistä vaaroja ihmisen terveydelle ja suojata kuluttajia taloudellisilta tappioilta. Toimintaa suunniteltaessa on huomioitu virallista valvontaa koskevan asetuksen EU (2017/625) 9 artiklan ja 12 artiklan vaatimukset ja menettelyt. Virallista valvontaa toteutetaan säännöllisesti, riskiperusteisesti ja sopivalla tiheydellä. Viranomaistoiminnassa noudatetaan yleisesti hyvän hallinnon perusteita (hallintolaki 434/2003), jotta asiakkaiden oikeusturva toteutuu. Elintarvikevalvonnan yhdenmukaisuuteen ohjaava laatujärjestelmä sisältää toimintaohjeet valvonnan eri toimintaprosesseille ja tiedonhallinnalle. Valvonnan yhdenmukaisuuden toteutumista seurataan sisäisillä auditoinneilla. Esihenkilö seuraa valvonnan toteutumista vuoden aikana ja varmistaa henkilöstön riittävän perehdytyksen elintarvikevalvonnan tehtäviin.

Elintarvikevalvonnan tiimin tehtävät on jaettu viiden terveystarkastajan ja hygieenikkoeläinlääkärin kesken. Hygieenikkoeläinlääkäri toimii yhden päivän viikossa valvontaeläinlääkärin työparina. Valvontaeläinlääkäri toimii hygieenikkoeläinlääkärin sijaisena, ja tarvittaessa työparina. Eläinlääkinnän praktikot tekevät alkutuotannon hygieniatarkastuksia salmonellakäyntien yhteydessä (munantuottajat). Johtava terveystarkastaja osallistuu valvontaan hallinnollisten tehtäviensä ohessa. Vuonna 2024 tiimiin perustettavaksi esitettävä uusi terveystarkastajan virka tulee tukemaan valvontaa ja tehtävien tasapuolista jakautumista. Henkilöstön perehdyttämiseen varataan aikaa.

Porin seudun ympäristöterveydenhuollon elintarvikevalvonnan tarkastussuunnitelma on laadittu riskiperusteisesti. Suunnitelma perustuu valvontatietorekisterin (Vati) kohteiden toimintatietojen perusteella päivittyvään riskiluokitukseen. Valvontatietojen oikeellisuuden varmistamiseksi tietoja tarkistetaan ja päivitetään säännöllisen valvonnan tai esimerkiksi yhteydenottojen yhteydessä.

Valvonnassa huomioidaan valtakunnallisen elintarvikevalvontasuunnitelman vuosittainen painopiste, joka vuodelle 2024 on lämpötilavalvonta. Painopiste huomioidaan osallistumalla alkuvuoden koulutuksiin painopistealueista ja noudattamalla sieltä saatuja ohjeita. Varaudutaan myös petoksellisen toiminnan torjuntaan yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa.

Vuosina 2023-2024 toiminnan tavoitteina ovat:

- Kohteiden riskiarviointien yhtenäistäminen valtakunnallisen ohjeistuksen mukaiseksi
- Valvonnan tehokkuuden, vaikuttavuuden ja kattavuuden varmistaminen seuraamalla säännöllisesti
- A) Tarkastussuunnitelman toteutumista ja
- B) Toiminnan tuloksellisuutta (toimintaansa parantaneiden toimijoiden määrän ja Oiva-tarkastusten A-B –tulosten osuuden positiivinen suunta, valitusten ja epidemioiden määrän vähentyminen tai säilyminen ennallaan)
- C) Uusien elintarvikekohteiden ensimmäisten tarkastusten toteutumista määräajassa
- D) Uusintatarkastusten toteutumista määräajassa
- Valvonnan yhteneväisyyden edistäminen sisäisellä seurannalla (sisäiset auditoinnit, paritarkastukset ja esihenkilön osallistuminen tarkastuksille sekä painopistevalvonnan toteutumisen seuranta)
- Ennaltaehkäisevän valvontatyön ja valvontatoiminnan näkyvyyden lisääminen, joka tapahtuu:
- Osallistamalla elintarvikealan toimijoita valvontaketjun osana (koulutustilaisuuksien järjestäminen ja palautteen pyytäminen valvontatoiminnasta)
- Lisäämällä yhteistyötä oppilaitosten ja yritysneuvonnan kanssa
- Ottamalla käyttöön ennaltaehkäisevän valvonnan seurantamittareita (2024)

2.2 Elintarvikevalvonnan kohteet

2.2.1 Rekisteröitävä elintarviketoiminta

Elintarvikealan toimijan on tehtävä kirjallinen ilmoitus elintarviketoiminnasta 10 §:ssä säädetyille viranomaiselle viimeistään neljä viikkoa ennen toiminnan aloittamista tai olennaista muuttamista (rekisteröitävä elintarviketoiminta). Toiminnan saa aloittaa, jos elintarvikehuoneisto täyttää sille asetetut vaatimukset. Ilmoitusvelvollisuus koskee myös sellaisia toimijoita, joilla ei ole varsinaista valvottavaa huoneistoa elintarvikkeiden käsittelyä varten, mutta jotka toimivat elintarvikeketjun osana (ns. virtuaalihuoneistot, kotona sijaitsevat elintarvikehuoneistot). Toimijan vaihtuessa siten, että Y-tunnus muuttuu, tulee huoneistosta uusi elintarvikevalvonnan kohde, josta toimija tekee elintarvikelain 10 §:n mukaisen ilmoituksen. Elintarvikevalvontaviranomainen ilmoittaa toimijalle tietojen tallennuksesta sähköisesti.

Porin seudun elintarvikevalvonnan piirissä olevien tarjoilu- ja myyntipaikkojen toiminnassa tapahtuu usein muutoksia. Näihin liittyvien ilmoitusten käsittelyyn ja toiminnan selvittelyyn on varattava aikaa. Vuonna 2024 osallistutaan Ruokaviraston ”Kohteet valvonnan piiriin” -työpajaan, jonka tavoite on rekisteröidä lakisääteisesti valvontaan kuuluvat, mutta sieltä puuttuvat kohteet, ja saada näiden tiedot ajan tasalle. Vuoteen 2024 on edelleen odotettavissa aloittavien toimipaikkojen valvontapainetta, mikä haastaa suunnitellun valvonnan toteuttamista. Rekisteröityjä elintarviketoimipaikkoja on valvontarekisterissä noin 1000 kohdetta, joista myynti- ja tarjoilupaikkojen osuus on yli 80 %.

2.2.2 Hyväksyttävät elintarvikehuoneistot

Elintarvikealan toimijan, joka käsittelee eläimistä saatavia elintarvikkeita ennen vähittäismyyntiä, on haettava elintarvikehuoneiston hyväksymistä valvontaviranomaiselta ennen toiminnan aloittamista tai toiminnan olennaista muuttamista. Hyväksyttävät huoneistot tarkastetaan ennen toiminnan aloittamista. Valvontaviranomainen tekee huoneiston hyväksymisestä päätöksen, jossa kuvataan kaikki huoneiston hyväksytyt toiminnot. Päätös tehdään 60 vrk kuluessa asian vireille tulosta, mikäli hakemus ei vaadi täydentämistä hakijan toimesta. Tieto päätöksestä annetaan tiedoksi Ruokavirastolle, joka antaa laitokselle hyväksymisnumeron ja pitää listaa laitosten hyväksytyistä toiminnoista.

Hyväksyttäviä elintarvikehuoneistoja valvotaan noudattaen Ruokaviraston kullekin toiminnalle asettamia tarkastustiheyksiä, kuitenkin huomioiden toiminnan mahdollinen kausiluontoisuus. Jokaiseen huoneistoon tehdään vähintään yksi valvontakäynti vuodessa, ja mikäli toimintaa ei huoneistossa vuoden aikana ole, huolehditaan siitä, että toimija tekee joko ilmoituksen väliaikaisesta toiminnan keskeyttämisestä tai toiminnan lopettamisesta.

Valvonnan osalta pidetään kirjaa siitä, että kaikki oivarivit tulevat käytyä läpi kohteessa vähintään kolmen vuoden kuluessa. Porin seudun yhteistoiminta-alueella toimii yksi suuri kala-alan laitos sekä muutamia pienempiä, meijeri sekä pieni munanpakkaamo. Pienten kala-alan laitosten toiminta keskittyy loppuvuoteen.

2.2.3 Kontaktimateriaalitoiminta

Elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvalla materiaalilla ja tarvikkeella eli elintarvikkekontaktimateriaalilla tarkoitetaan materiaaleja ja tarvikkeita, jotka on tarkoitettu suoraan tai välillisesti joutumaan kosketukseen elintarvikkeen kanssa. Kontaktimateriaalialan toimijan on tehtävä ilmoitus toimipaikastaan ja siellä harjoitettavasta kontaktimateriaalitoiminnasta toiminnan rekisteröintiä varten toimipaikan sijaintikunnan elintarvikevalvontaviranomaiselle (Elintarvikelaki 13 §).

Kontaktimateriaalien vaatimustenmukaisuuden toteutumista valvotaan tarkastamalla toimijan prosesseja ja oma-valvontaa sekä vaatimustenmukaisuutta osoittavia asiakirjoja. Porin seudun elintarvikevalvonnan alueella on 19 valvonnassa olevaa kontaktimateriaalitoimijaa, joista viisi kontaktimateriaalien valmistajia tai jalostajia.

2.3 Valvontakohteiden riskiluokitus ja tarkastuksiin käytettävä aika

Valvontakohteiden riskiluokitus määräytyy toiminnan luonteen ja laajuuden perusteella. Säännöllisen valvonnan tarkastuksista on laadittu kohde- ja toimintakohtainen valvontasuunnitelma. Suunnitelmassa on esitetty Ruokaviraston ohjeen 10503/4 (Elintarvikehuoneiston ja kontaktimateriaalitoiminnan riskiluokitus ja elintarvikelainsäädännön mukaisen valvontatarpeen määrittäminen) mukainen riskinarviointi sekä riskinarvioinnin perusteella suositeltu tarkastustiheys, tarkastukseen keskimäärin käytettävä aika sekä tämän perusteella suunnitellut tarkastukset vuodelle 2024.

Tarkastustavoitteet noudattavat Ruokaviraston määrittelemää kohteiden riskiluokitusta. Vuosittainen valvonta aloitetaan rekisteröidyissä elintarvikehuoneistoissa korkeamman riskiluokan valvontakohteista, jonka jälkeen edetään matalamman riskiluokan kohteiden valvontaan. Uusien kohteiden tarkastukset nostetaan suunnitelmalliseen valvontaan toiminnan aloituspäivän mukaan. Valvontasuunnitelman toteutumista seurataan kuukausittain ja raportoidaan neljännesvuosittain Vatista. Tavoitteiden toteutumista seurataan myös LaatuNetin valtakunnallisten mittarien avulla.

2.4 Tarkastukset

Tarkastukset on määritelty yleisosan kohdassa 1.4. Elintarvikevalvonnan tarkastukset kohdistuvat valvottavaan toimintaan ja perustuvat Oiva-arviointiohjeisiin. Elintarvikelain mukainen Oiva-tarkastus tehdään valvonta-asetuksen 9 artiklaa noudattaen pääsääntöisesti ennalta ilmoittamatta, koska tarkoitus on tarkastaa sen hetkistä toimintaa yrityksessä. Tarkastuksilla arvioidaan lainsäädännön toteutumista esimerkiksi toimitilojen, toimintatapojen, tuotteiden, olosuhteiden ja omavalvonta-asiakirjojen osalta. Tarkastus voi pitää sisällään koko kohteen perustarkastuksen tai yksittäisten toiminnan osa-alueiden tarkastuksen, esimerkiksi edellisellä tarkastuksella kokonaisarvion "Hyvä" (B) saaneen valvontakohteen tarkastukseen voidaan valvontahistoria huomioiden sisällyttää vain B-arviot. Tarkastusten sisältö on kohde- ja toimintakohtainen. Kaikki Oiva-tarkastusohjeiden sisältämät asiat tarkastetaan vähintään kerran kolmen vuoden aikana, jos asiaa sovelletaan valvontakohteessa. Perustarkastuksen lisäksi tarkastus voi olla uusintatarkastus, päätökseen tai määräykseen liittyvä tarkastus ja näiden jälkivalvontaan liittyvä tarkastus, tai pelkkä asiakirjatarkastus. Tarkastus voi kohdistua myös esim. verkossa toimivan tai kotirauhan piirissä olevan elintarviketoiminnan tarkastamiseen.

Viranhaltija voi tarkastuksen yhteydessä ottaa tarvittavia näytteitä esimerkiksi elintarvikkeiden laadun selvittämistä varten. Elintarvikevalvonnan suunnitelmallinen näytteenotto ei ole erikseen maksullista vaan se sisältyy valvonnan vuosittaiseen perusmaksuun.

Kaikki elintarviketoiminnat eivät kuulu säännöllisen valvonnan piiriin. Tällaisia toimintoja tarkastetaan ainoastaan tarvittaessa, esimerkiksi epäilyyn perustuen, tai valvontaprojekteihin liittyen. Rekisteröidyistä elintarviketoiminnoista erittäin vähäriskisiä ja siksi säännöllisen valvonnan ulkopuolella ovat esimerkiksi pubit. Kohteilla, jotka eivät kuulu säännöllisen valvonnan piiriin, on kuitenkin ilmoitusvelvollisuus ja ne rekisteröidään valvontakohteiksi. Niihin tehdään aloitustarkastus ja tarkastus tarvittaessa esimerkiksi valitusten johdosta.

Elintarvikevalvonnan suunnitelman mukaiset tarkastukset alkutuotantopaikkojen ja elintarvikekontaktimateriaalitoiminnan tarkastuksia lukuun ottamatta ovat Oiva-järjestelmän mukaisia tarkastuksia, joista muodostuu julkinen Oiva-raportti. Tarkastusten sisältö määräytyy Ruokaviraston antamien erillisten Oiva-ohjeistusten mukaisesti.

Ilmoituksen tai hakemuksen käsittelyn yhteydessä uusi valvontakohte rekisteröidään ja se tulee suunnitelmallisen valvonnan piiriin. Ensimmäinen tarkastus tehdään toiminnan laadusta ja laajuudesta riippuen viimeistään kuuden kuukauden kuluessa toiminnan aloittamisesta. Ensimmäisen tarkastuksen jälkeen määritellään kohteen riskiluokka ja sen mukainen tarkastustiheys. Ensimmäinen tarkastus ja

riskiluokituksen perusteella tehdyt sitä seuraavat tarkastukset ovat maksullisia. Jos aloitustarkastuksen perusteella voidaan todeta, että toiminta ei kuulu säännölliseen valvontaan, kohde siirretään tarvittaessa valvottavaksi (0-riskin kohteet).

Valvonnassa käytetään neuvottelevaa ja valmentavaa ohjaustapaa, mutta tehokkaampiin toimiin ryhdytään, jos elintarviketurvallisuus heikentyy tai vaarantuu. Jos epäkohdan tai epäkohtien korjaamiselle on tarkastuskertomuksessa tai pakkokeinoasiakirjassa annettu määräaika, huoneistoon tehdään maksullinen uusintatarkastus. Uusintatarkastuksien osuus valvontatarkastuksista on n. 10 %.

2.5 Pakkokeinot

Hallinnollisia pakkokeinoja käytetään elintarvikevalvonnassa silloin, kun elintarvikealan toimija ei ryhdy kehotuksesta huolimatta tarvittaviin toimenpiteisiin elintarvikemääräysten noudattamiseksi tai muut valvontatoimenpiteet ole riittäviä asian kiireellisyydestä tai vakavuudesta johtuen. Pakkokeinoihin voidaan ryhtyä myös, jos todetaan kuluttajan harhaanjohtamista tai petoksellista toimintaa. Pakkokeinoja ovat elintarvikelain 55-70 § mukaiset toimet, mm. määräykset ja kiellot, uhkasakko sekä teettämis- ja keskeyttämisuhka, haltuunotto, elintarvikehuoneiston hyväksynnän peruuttaminen sekä elintarvikevalvonnan seuraamusmaksu.

Hallinnollisten pakkokeinojen osalta toimivalta on siirretty hygieenikkoeläinlääkärille ja ympäristö- ja terveysvalvontayksikön päällikölle. Kaikilla elintarvikevalvonnan valvontatehtävää hoitavilla viranhaltijoilla on kiireellisessä tapauksessa oikeus antaa määräyksiä epäkohdan poistamiseksi, asettaa kieltoja sekä tehdä päätös elintarvikkeen haltuunotosta. Tällainen kiireellinen viranhaltijapäätös on viipymättä saatettava kunnan elintarvikeviranomaisen käsiteltäväksi.

2.6 Näytteenotto- ja valvontaprojektit

Viranomaisnäytteenotto toteutetaan suunniteltuina projekteina ja toimijan omavalvontanäytteenoton todentamiseksi. Valtakunnallisiin valvontaprojekteihin osallistutaan mahdollisuuksien mukaan.

Valvonnassa varaudutaan vuonna 2024 asiakasvalitusten perusteella tehtäviin tutkimuksiin sekä elintarvikkeista mahdollisesti aiheutuvien terveysvaaratilanteiden tutkimuksiin. Lisäksi varaudutaan kansallisen elintarvikevalvontaohjelman valvonta- ja seurantaohjelmiin liittyvään näytteenottoon, kuten vuosittaiset vierasainevalvonnan ja kasvinsuojelu- sekä lääkeainejäämien valvontanäytteet ja mahdolliset elintarvikkeen alkuperän varmistamiseen liittyvät näytteet. Elintarvikevalvonnassa tehtäviin opinnäytetöihin liittyy usein näytteenottoprojekteja, joita voidaan hyödyntää valvonnassa. Vuonna 2024

on suunniteltu toteutettavaksi valvontaprojektit koskien hävikkiruokien laatua sekä elintarvikkeiden alkuperän tarkastamista ulkomyynnissä.

Elintarvikealan toimija vastaa tuotteidensa turvallisuudesta ja laadusta ja todentaa sitä myös omavalvonnassa tehtävin tutkimuksin. Vuosittain osa omavalvontanäytteistä otetaan viranomaisnäytteenä niissä elintarvikehuoneistoissa, joiden omavalvontaan sisältyy mikrobikriteeriasetuksen mukaisia listeriatutkimuksia pinnoilta. Hyväksytyissä elintarvikehuoneistoissa yksi pintalisterianäytteenotto vuodessa tehdään viranomaisnäytteenä, ja rekisteröidyissä niinä vuosina, kun huoneistoon tehdään valvontasuunnitelman mukainen Oiva-tarkastus.

Viranomaisnäytteitä voidaan ottaa myös tarvittaessa, mikäli näytteenotto on tarpeen tarkastushavaintojen perusteella, viranomaisnäytteiden tulokset ovat epätydyttäviä tai muusta vastaavasta syystä. Näytteenotto pyritään tekemään pääsääntöisesti tarkastusten yhteydessä, mutta myös erillisiä näytteenottokäyntejä voidaan tehdä tarpeen mukaan.

Valvontasuunnitelmaan sisältyvä näytteenotto ja näytteiden tutkiminen on maksullista. Näytteiden ottaminen ja tutkiminen on maksullista myös silloin, kun syynä näytteenottoon on säännösten noudattamatta jättäminen tai valvonnassa todetun epäkohdan laajuuden selvittäminen, korjaavien toimenpiteiden tekemisen tai riittävyden varmistaminen tai säädösten noudattamiseksi annetun kehotuksen tai määräyksen noudattamisen tai noudattamatta jättämisen toteaminen silloin, kun toimijan oman näytteenotto katsotaan riittämättömäksi.

Porin seudun terveysvalvonnan elintarvikenäytteiden tutkiminen tapahtuu pääasiassa KVVY Tutkimus Oy:n laboratorioissa. Lisäksi hyödynnetään Ruokaviraston laboratoriota. Valvonnassa varmistetaan, että käytettävät laboratoriot ja tutkimusmenetelmät täyttävät kansainvälisen standardin SFS 17025 vaatimukset ja menetelmät ovat akkreditoituja.

Sellaisten elintarvikehuoneistojen, joilla on oma kaivo, talousveden laatua valvotaan säännöllisin näytteenotoin. Tutkimustiheys on elintarvikealan yrityksen toiminnan luonteesta riippuen 1-3 kertaa kolmessa vuodessa. Näytteet voidaan ottaa tarkastuksen yhteydessä.

2.7 Epidemiat ja terveysvaaratilanteet

Elintarvikelain 47 §:ssä säädetään, että kunnan elintarvikevalvontaviranomaisen on saatuaan ilmoituksen ruokamyrkytysepäilystä tai epäillessään ruokamyrkytystä muusta syystä, viipymättä tehtävä tapausta koskeva selvitys asianmukaisine epidemiologisine ja mikrobiologisine tutkimuksineen. Selvitys on tehtävä yhteistyössä tartuntatautilaissa säädettyjen viranomaisten kanssa sekä toimitettava

tarpeelliset ilmoitukset Terveyden ja hyvinvoinnin laitokselle ja Ruokavirastolle. Lain 27 §:n mukaan kunta laatii elintarvikkeita koskevan valmiussuunnitelman toimialueellaan.

Epidemioiden selvittämistä on käsitelty myös ympäristöterveydenhuollon häiriötilannesuunnitelmassa. Ruokamyrkytys- ja vesiepidemioiden selvitystyöryhmä kutsutaan koolle vähintään kerran vuodessa.

Ympäristöterveydenhuolto vastaa epidemian selvittämiskustannuksista siihen saakka, kunnes epidemiasta mahdollisesti vastuussa oleva taho on saatu selville. Valtioneuvoston asetus elintarvikkeiden ja veden välityksellä leviävien epidemioiden selvittämisestä (1365/2011) määrittelee epidemiatyöryhmän tehtävät ja kokoonpanon.

Elintarvikevalvonnassa yksittäisten epäilyilmoitusten selvittäminen kuuluu kohteen toimintaa valvovalle viranhaltijalle. Valvonnassa varaudutaan lisäksi valtakunnallisten epidemioiden selvittämiseen yhteistyössä muiden valvontayksiköiden kanssa ja valvontatoimiin tilanteissa, joissa terveysvaaran estämiseksi on suoritettava elintarvikkeiden takaisin veto.

2.8 Muu suunnitelmallinen valvonta

2.8.1 Suuret yleisötilaisuudet

Porin seudun ympäristöterveydenhuollon yhteistoiminta-alueella järjestetään vuosittain monia säännöllisesti toistuvia suuria yleisötilaisuuksia, joihin liittyy myös elintarviketoimintaa. Suurimmat tilaisuudet ovat kesäaikaan järjestettävät Pori Jazz ja SuomiAreena. Jos yleisötilaisuuden järjestäjällä on omaa elintarviketoimintaa, toiminta rekisteröidään elintarvikelain mukaisesti. Muussa tapauksessa elintarvikealan toimijoita valvotaan suuressa yleisötilaisuudessa itsenäisinä toimijoina. Tilaisuuksiin osallistuvat elintarvikealan toimijat tekevät elintarvikelain 12 §:n mukaisen tiedotuksen tapahtumasta ja tarvittaessa 10 §:n mukaisen ilmoituksen elintarviketoiminnasta. Tarkastuksia tapahtumiin tehdään erillisen suunnitelman mukaisesti. Liikkuvien toimijoiden tarkastuksia tehdään suunnitelmallisesti varautuen myös kiireellisiin toimiin esimerkiksi epäilyilmoitusten osalta. Lisäksi varataan resursseja yleisötilaisuuksien ilmoitusten käsittelyyn ja toiminnan valvontaan.

2.8.2 Alkutuotanto

Alkutuotannon toimijan on elintarvikelain 8§ velvoittamana rekisteröidyttävä toimivaltaiselle viranomaiselle, mikäli kyse ei ole luonnonvaraisten kasvien tai sienten keräämisestä tai metsästyksestä, tai mikäli toimintaa ei voida pitää elinkeinon harjoittamisena.

Alkutuotannon toimijoiden valvontatiheydet Porin seudun yhteistoiminta-alueella pohjautuvat Ruokaviraston ohjeeseen "Alkutuotannon elintarvikevalvonta ja riskinarviointi". Osa alkutuotannon toiminnasta on ohjeessa luokiteltu tarkastettavaksi ainoastaan tarvittaessa ja osalle on määritelty

säännöllinen tarkastustiheys. Säännöllisen tarkastustiheyden omaaville toiminnoille on tässä suunnitelmassa määritelty tarkastusvuosi toimintaluokittain, mikä helpottaa toimintaan perehtymistä, kun tarkastustiheydet eivät ole vuosittaisia. Poikkeuksen muodostavat maitohygieniatarkastukset sekä kananmunantuotannon tarkastukset.

Maitohygieniatarkastuksia suoritetaan vuosittain liitteenä olevan toimijakohtaisen suunnitelman mukaan niin, että kaikki toiminnassa olevat tilat tarkastetaan vähintään joka viides vuosi. Raakamaitoa yli 2500 kg vuodessa suoraan kuluttajalle myyvät maidontuottajat tarkastetaan joka toinen vuosi (näitä ei tällä hetkellä ole valvonta-alueella). Raakamaitoa tilan omassa elintarvikehuoneistossa raakamaitotuotteiden valmistukseen käyttävät tilat tai tilat, jotka luovuttavat raakamaitoa pakattavaksi lämpökäsittelmättömänä tai myyvät sitä itse elintarvikehuoneistonsa kautta (näitä ei tällä hetkellä ole valvonta-alueella) tarkastetaan vuosittain. Maitohygieniatarkastuksen yhteydessä tuottajalta selvitetään mahdollinen raakamaidon myynti ja nostetaan tarvittaessa tällä perusteella tarkastustiheyttä. Tarkastustiheyttä nostetaan myös, mikäli valvonnassa todetaan toistuvasti epäkohtia tai mikäli toimijan huonokuntoisten tai riittämättömien tilojen todetaan nostavan toiminnan riskiluokkaa.

Kananmunantuotannon alkutuotannon tarkastus suoritetaan salmonellavalvontakäynnin yhteydessä, mikäli tuottajalla on suoramyyntiä kuluttajalle. Mahdollinen suoramyynti ja sen laajuus selvitetään tuottajalta salmonellavalvontakäynnin yhteydessä. Salmonellavalvontakäynti virkaeläinlääkärin toimesta suoritetaan vuosittain niille tiloille, jotka toimittavat munia munanpakkaamoon. Niille tiloille, jotka toimittavat munia ainoastaan suoraan kuluttajalle, suoritetaan käynti 2-3 vuoden välein kanojen määrästä riippuen. Salmonellavalvontakäynnin suorittavat Porin seudun yhteistoiminta-alueella praktikkoeläinlääkärit, ja vuoden 2023-24 tavoitteena on suorittaa tarkastus salmonellakäynnin yhteydessä ja kirjata se Vatiin praktikkoeläinlääkäreiden toimesta. Alkutuotannon tarkastus suoritetaan joka toinen vuosi munantuottajalle silloin, kun tämä myy munia suoraan kuluttajalle alle 20 000 kg vuodessa.

Suunnitelma valvontavuodesta toimintaluokittain (alkutuotantopaikkojen lukumäärä suunnitelmaa laadittaessa 1488 kpl):

Toimintaluokka	Ohjeellinen tarkastustiheys /vuosi	Suunniteltu tarkastusvuosi	Kohteiden lkm,
Kalastus, yli 12 m alus	0,3	2023-2024	3
Vesiviljelylaitos	0,3 (oman alueen laitokset)	2023	6

Kalastustuotteiden suoramyynä alle 5000 kg/vuosi	0,3	2025	83 (kaupallisten kalastajien määrä)
Muiden linnunmunien tuotanto	0,2	2025	5 (arvio)
Kasvistuotanto*, avomaaviljely	0,3	2024	30 (arvio)
Kasvihuonetuotanto*	0,2	2025	15 (arvio)
Itujen tuotanto	1	2025	0
Itujen myynti suoraan kuluttajalle/paikalliseen vm alle 5000 kg/v	0,5	2025	0

* Koskee sellaisenaan syötävien kasvien tuotantoa

Tarvittaessa tarkastettavia alkutuotannon toimintoja ovat Ruokaviraston ohjeen mukaan:

- muu kasvin- ja siententuotanto (esim. ruokaperuna, vilja, hedelmät ja juurekset sekä muut kuin sellaisenaan syötävät vihannekset, kuten avomaankurkku ja pavut)
- eläinten kasvatusta lihantuotantoa varten
- hunajan tuotanto ja myynti suoraan kuluttajalle tai paikalliseen vähittäismyyntiin alle 5000 kg/vuosi
- kalastus < 12 m alus
- muiden linnunmunien kuin kananmunien myynti suoraan kuluttajalle tai paikalliseen vähittäismyyntiin
- kasvihuoneessa kasvatettujen, sellaisenaan syötävien lehtivihannesten myynti suoraan kuluttajalle tai paikalliseen vähittäismyyntiin alle 5000 kg/vuosi
- muiden kasveista saatavien alkutuotannon tuotteiden ja sienten myynti suoraan kuluttajalle ≤ 100 000 kg/vuosi tai toimittaminen paikalliseen vähittäismyyntiin ≤ 100 000 kg/vuosi

Toiminnan rekisteröinnin jälkeen tarkastuksia tarvittaessa tarkastettavalla alkutuotantopaikalla tehdään, jos siihen on erityinen syy, kuten ruokamyrkytyspäily, epäily lainsäädännön vastaisuudesta (esimerkiksi havainto epähygieenisestä toiminnasta) tai asiakasvalitukset.

2.8.3. Vienti

Porin seudun ympäristöterveydenhuollon yhteistoiminta-alueella on hyväksytyjä elintarvikehuoneistoja, jotka ylläpitävät vientioikeutta Euraasian talousliiton alueelle. Kansalliselta valvonnalta vientihyväksyntä huoneistossa velvoittaa valvomaan toimijoiden valmiuksia ylläpitää vientimaan vientivaatimuksia. Ruokavirasto ohjaa kuntavalvojia vientiin liittyvässä valvonnassa ja julkaisee mm. säännöllisesti päivitettäviä vientivalvonnan oppaita.

Euraasian talousliiton laitoshyväksynnän saaneisiin huoneistoihin on vientimaan viranomaisen vaatimuksesta tehtävä jatkuvaa vientivalvontaa. Paikallisen valvonnan suorittama vientivalvonta tehdään Oiva-tarkastusten yhteydessä ja kirjataan vain Oiva-järjestelmään.

2.8.4 Eläinperäisten elintarvikkeiden sisämarkkinatuonnin valvonta (ent. ensisaapumisvalvonta)

Ruokavirasto ohjaa ja neuvoo kuntien elintarvikevalvontaviranomaisia eläinperäisten elintarvikkeiden sisämarkkinatuonnin valvonnan järjestämisessä ja toimittaa listan tarkastuskohteista kuntiin. Valvonta tehdään osana muuta kunnan tekemää elintarvikevalvontaa ja kuuluu Oiva-järjestelmän piiriin. Valvonta otetaan huomioon elintarvikehuoneistojen riskinarvioinnissa. Porin seudulla sisämarkkinatuonnin valvontakohteita on kaksi.

Eläinperäisiä elintarvikkeita EU:n sisämarkkinoilta Suomeen tuovien toimijoiden tulee tehdä tuonti-ilmoitus saapuneista lähetyksistä vähintään neljä kertaa vuodessa. Saapuneiden lähetysten asiakirjojen tarkastaminen kuuluu elintarvikevalvojan tehtäviin.

3. TUPAKKA- JA LÄÄKELAIN VALVONTA

3.1 Lainsäädäntö ja valvonnan suunnittelu

Tupakkalain (549/2016) 8 §:n mukaan kunta huolehtii alueellaan paikallisesta toiminnasta tupakoinnin lopettamiseksi yhteistyössä hyvinvointialueen kanssa ja valvoo alueellaan tupakkatuotteiden, tupakan vastikkeiden, tupakointivälineiden, sähkösavukkeiden ja nikotiininesteiden myyntiä ja muuta luovuttamista, omavalvontaa koskevien säädösten noudattamista, markkinointi- ja esilläpitokieltoja koskevien säädösten noudattamista sekä tupakointikieltoja ja -rajoituksia koskevien säännösten noudattamista. Valvira ohjeistaa kuntien alueellisia ja paikallisia valvontayksiköjä niille kuuluvien tehtävien hoidossa. Aluehallintovirasto ohjaa tupakkalain alueellista valvontaa. Tupakkalain valvontatehtävistä elintarviketiimille kuuluvat vähittäis- ja tukkumyyntiin sekä ravintoloiden tupakointitilojen ja yleisötilaisuuksien tupakointikieltojen valvontaan liittyvät tehtävät. Terveystieteiden osastolle kuuluvat yleisötilaisuuksien, julkisten huoneistojen ja asuinyhteisöjen tupakointikieltojen valvonta.

Lääkelain mukaan kunnan tulee omasta aloitteestaan ja tehtyjen ilmoitusten perusteella tarkastaa nikotiinivalmisteiden varastointi- ja myyntipaikkoja sekä valvoa nikotiinivalmisteiden myyntiä. Valvontatehtävät on jaettu elintarviketiimille. Nikotiinivalmisteiden myyntiä valvotaan pääasiassa tupakkalain mukaisen tarkastuksen yhteydessä. Uusissa valvontakohteissa, joissa myydään sekä tupakkalain alaisia tuotteita että nikotiinivalmisteita, tehdään valvontaa ensimmäisen tupakkalain

mukaisen tarkastuksen yhteydessä ja sen jälkeen tarvittaessa valitusten perusteella. Tupakkalain mukaisella tarkastuksella havaitut puutteet omavalvonnassa ovat peruste nostaa myös nikotiinivalmisteiden myynnin valvontatiheyttä.

Porin seudun ympäristöterveydenhuolto toimii alueellaan tupakkalain asiantuntijana, joka neuvoo ja ohjaa toimijoita ja asukkaita. Valviran tupakkalain valvontaohjelman mukaiset valvonnan painopistealueet vuosille 2020-2024 ovat tupakkatuotteiden myynnin omavalvonnan tukeminen, yhteistyö ehkäisevän päihdetyön kanssa, sekä laittoman kaupan ehkäisy ja viranomaisten välinenyhteistyö. Tarkastussuunnitelmaa laadittaessa on otettu huomioon valtakunnallinen tupakkalain valvontaohjelma vuosille 2020-2024 sekä sen mukaiset toimintakohtaiset tarkastustiheydet.

Vuoden 2024 valvontasuunnitelmaa päivitettäessä on lausunnolla hallituksen esitys tupakkalain muuttamisesta. Esitysluonnoksessa ehdotetaan niin sanottujen nikotiinipussien ottamista nykyistä kattavammin tupakkalain valvonnan piiriin. Muun muassa savuttomien nikotiinituotteiden eli nikotiinipussien vähittäismyynti säädetäisiin luvanvaraiseksi ja tukkumyynti ilmoituksenvaraiseksi sekä tuotteiden etämyynti kiellettäisiin. Lakimuutos tulee mahdollisesti voimaan vuonna 2024. Valvonnassa perehdytään nikotiinipussien myyntiin liittyvään valvontaan ja kohteiden mahdollisesti tullessa lupamenettelyn alaisiksi varaudutaan niiden myynnin ja markkinoinnin suunnitelmalliseen tarkastamiseen.

Vuonna 2022 voimaan tulleella plain packaging -sääntelyllä yhdenmukaistettiin tupakkalain alaisten tuotteiden vähittäismyyntipakkauksia sekä ulkoasua, mikä selkeytti vähittäismyyntipakkausten valvontaa. Tupakointikieltojen valvonta laajentui koskemaan lasten leikkikenttiä sekä yleisiä uimarantoja (ns. EU-uimarannat, joilla on huomattava määrä käyttäjiä). Valvonnan näkökulmasta merkittävänä muutoksena voidaan pitää tuotevalvontavastuun laajentumista koko myyntiketjulle ja tähän liittyvän jäljitettävyyssjärjestelmän käyttöönottoa. Muutoksen myötä Valvira perii vuotuisiin myyntimääriin perustuvaa valvontamaksua tuoteilmoitusvelvollisilta valmistajilta ja maahantuojilta.

Tupakkalain mukaan tupakkatuotteita ja nikotiininesteitä saa myydä tai muutoin luovuttaa vain sijaintikunnan myyntipaikalle myöntämän vähittäismyyntiluvan perusteella. Tukkumyynnistä tulee tehdä kirjallinen ilmoitus. Valvonnassa varataan resursseja vähittäismyyntilupahakemusten, tukkumyynti-ilmoitusten ja luvan lopettamis- tai muutosilmoitusten käsittelyyn.

Valvontaan tulevat valitukset tai ilmiannot, jotka koskevat mm. tupakkalain alaisten tuotteiden myyntiä alaikäisille, myyntiluparikkomuksia, markkinointi-, esilläpito- tai tupakointikieltojen rikkomista on priorisoitu valvontayksikössä suunnitelmallisen valvonnan edelle. Valituksia tulee vuosittain muutama, mutta ne voivat sitoa valvonnan resurssia pitemmälle ajalle.

3.2 Valvontakohteet

Porin seudun ympäristöterveydenhuolto valvoo tupakkalain alaisten tuotteiden vähittäismyyntiä ja mainontaa, tukkumyyntiä, omavalvonnan toimivuutta tupakointitilallisissa ravintoloissa sekä tupakointikieltojen toteuttamista mm. yleisötilaisuuksissa ja asuinyhteisöissä.

Tupakkalain (549/2016) sääntelyn piirissä ovat tupakkatuotteiden lisäksi sähkösavukkeet ja sähkösavukkeissa käytettävät nesteet sekä vesipiiput.

Lääkelain (395/1987) sääntelyn piirissä ovat nikotiinivalmisteet.

Kohteiden lukumäärät ja tarkastustiheydet toimintatyypeittäin 2.11.2023:

Toimintatyyppi	Ohjeellinen tarkastustiheys/ vuosi	Kohteiden lukumäärä
Tupakkatuotteiden vähittäismyynti	0,5	122
Tupakkatuotteiden tukkumyynti	0,5	4
Tupakointitilalliset ravintolat	0,3	6
Nikotiininesteiden vähittäismyynti	0,5	14
Nikotiininesteiden tukkumyynti	0,5	0
Nikotiinivalmisteiden myynti (lääkelain alaiset tuotteet)	0-0,5	74

3.2.1 Myyntipaikkojen valvonta ja tarkastusten sisältö

Tupakkalain alaisten tuotteiden ja nikotiininesteiden myyntipaikan valvontakäynnillä käytetään Valviran laatimaa tarkastuslomaketta. Riskinarvioinnin mukaan valvontakäynnillä tarkastettavia asioita ovat mm. myyntilupa, omavalvonta, tupakkalain alaisten tuotteiden myyntipakkausten säädöstenmukaisuus, sekä esilläpitokiellon ja markkinointikiellon toteutuminen. Valvonnan painopisteenä vuosille 2023-2024 on tuotevalvonta, markkinointikieltojen toteutumisen valvonta, yhteistyö ehkäisevän päihdetyön kanssa ja toimijan tupakkatuotteiden myynnin omavalvonnan tukeminen.

Tupakkatuotteiden pakkauksissa tulee olla turvaominaisuus- ja jäljitettävyyssmerkinnät. Uusia jäljitettävyyssvaatimuksia valvotaan toimipaikkoihin tehtävien valvontasuunnitelman mukaisten tarkastusten yhteydessä. Elinkeinonharjoittajilla on lisäksi velvollisuus varmistaa, että tuotteista on tehty tupakkalaissa säädetyt ilmoitukset ja tuotteiden vähittäismyyntipakkaukset ovat tupakkalaissa säädettyjen vaatimusten mukaisia. Sen, onko tuotteesta tehty vaadittava ilmoitus, voi tarkistaa Valviran

verkkosivuillaan ylläpitämästä julkisesta tuoteilmoitusten rekisteristä (tupakkalain tuoteilmoitusten hakupalvelu). Tuotetta ei saa tuoda markkinoille ennen kuin Valviran perimä ilmoitusmaksu on maksettu ja vähittäismyyntipakkaukset sekä myyntipäälykset vastaavat tupakkalain mukaisia vaatimuksia.

Porin terveysvalvonta tukee ohjauksellaan ja valvonnallaan elinkeinonharjoittajien omavalvonnan toteuttamista. Tarkoituksena on, että toiminnanharjoittajien tietoisuus tupakkalain mukaisista vaatimuksista lisääntyy, sekä mahdolliset lainvastaiset tuotteet tunnistetaan, eikä niitä oteta myyntiin.

Tukkumyynnin yhteydessä valvotaan lisäksi, että tupakkatuotteita ja nikotiininesteitä myydään vain toiselle tukkukaupalle tai sille, jolla on tupakkalain 44 § mukainen voimassa oleva tupakkatuotteiden ja nikotiininesteiden vähittäismyyntilupa.

Lääkelain mukaisella valvontakäynnillä tarkastetaan mm. tuotteiden sijoittelu, myynnin ikärajoituksen noudattaminen, tuotteiden myyntiaikamerkintöjen noudattaminen ja vanhentuneiden tuotteiden asianmukainen hävittäminen.

3.2.2 Tupakointikieltojen ja rajoitusten valvonta

Tupakointikieltoja ja -rajoituksia valvotaan rakennusten, kulkuneuvojen ja muiden vastaavien paikkojen sisätiloissa, jotka ovat yleisön tai asiakkaiden käytettävissä, ulkotiloissa järjestettävien yleisten tilaisuuksien katoksissa ja katsomoissa sekä päiväkotien ja esi- tai perusopetusta, ammatillista koulutusta tai lukio-opetusta antavien oppilaitosten ulkotiloissa, leikkikentillä, joista on laadittava kuluttajaturvallisuuslain (920/2011) 7 §:n mukainen turvallisuusasiakirja, lastensuojelulain tai mielenterveyslain nojalla hoitoa antavien laitosten ulkoalueilla, jotka on tarkoitettu alle 18-vuotiaille sekä yleisellä uimarannalla toukokuun alusta syyskuun loppuun; yleisellä uimarannalla (EU-uimaranta) tarkoitetaan uimarantaa, jossa kunnan terveydensuojeluviranomainen odottaa huomattavan määrän ihmisiä uivan ja josta on tehtävä terveydensuojelulain (763/1994) 13 §:n 1 momentin 2 kohdan mukainen ilmoitus.

3.2.4. Tupakointitilalliset ravintolat

Tupakkalain 76 § mukaan ravintolan tai muun ravitsemisliikkeen sisätiloissa tupakointi voidaan sallia ainoastaan tupakointiin hyväksytyssä erillisessä tupakointitilassa. Ruoan ja juoman tarjoilu ja nauttiminen tupakointitilassa on kielletty.

Tupakointitilojen valvontaohjeistuksena käytetään Sosiaali- ja terveysministeriön esitteitä 2007:2 Ravintolan ja muun ravitsemisliikkeen tupakointitilasta. Tupakointitilojen tarkastuksessa käytetään Valviran laatimaa tarkastuslomaketta ja tarvittaessa konsultoidaan rakennusvalvontaviranomaista. Vuonna 2023 aloitetut tupakointitilojen tarkastukset tehdään loppuun vuonna 2024.

3.2.5 Yleisötilaisuudet

Tupakkalaki velvoittaa yleisötilaisuuksien järjestäjiä suojaamaan tapahtumaan osallistuvia tupakansavulta. Tupakkalain 74.1 §:n kohdan 2 mukaan tupakointi on kielletty ulkoalueilla järjestettävien yleisten tilaisuuksien katoksissa ja katsomoissa sekä muissa tilaisuuden seuraamiseen välittömästi tarkoitetuissa tiloissa, joissa osallistujat oleskelevat paikoillaan. Tupakkalain 73 §:n mukaan kiello koskee myös esimerkiksi sähkösavukkeen käyttöä ja vesipiipputupakan sekä poltettavaksi tarkoitettujen kasviperäisten tuotteiden polttamista vesipiipussa. Tupakointikielto koskee sekä maksullisia että maksuttomia yleisiä tilaisuuksia, ja se on voimassa koko yleisen tilaisuuden ajan.

Porin terveysvalvonta ohjeistaa yhteistyökokouksissa yleisötilaisuuksien järjestäjiä tupakointikieltoalueiden toteuttamisen ja merkitsemisen osalta. Yleisen tilaisuuden järjestäjän on tupakkalain 80 §:n mukaisesti merkittävä tupakointikieltoalueet sisällöltään yksiselitteisillä, riittävän kokoisilla opasteilla niin, että ne ovat alueelle saapuvien ja siellä oleskelevien selvästi havaittavissa. Järjestäjiä ohjeistetaan myös veloitteesta valvoa kieltojen noudattamista tapahtuman aikana. Jos tapahtumaan tulee erillisiä tupakointialueita, ohjeistetaan sijoittamaan ja merkitsemään ne siten, että tupakkalain tarkoitus tupakansavulta suojaamisesta toteutuu. Valvonnan yhteydessä tarkastetaan, että tupakointikieltoalue ja tupakointiin tarkoitettu alue on merkitty asianmukaisesti ja tapahtuman järjestäjä on ohjeistanut esimerkiksi järjestyksenvälvojat puuttumaan tupakointikiellon rikkomiseen.

Tupakansavulta suojaamisen toteutumista valvotaan vuosina 2023-2025 niissä suurissa yleisötilaisuuksissa, joissa tupakansavulle voisi altistua suuri määrä ja eri ikäisiä ihmisiä.

3.2.6 Asuinyhteisöjen tupakointikiellot

Tupakkalain 78 § mukaan asuinyhteisön yhteisissä ja yleisissä sisätiloissa ei saa tupakoida. Asuinyhteisöllä on mahdollisuus kieltää tupakointi asuinyhteisön hallitsemisissa yhteisissä ulkotiloissa rakennusten sisäänkäyntien ja ilmanottoaukkojen läheisyydessä, lasten leikkialueella ja yhteisillä parvekkeilla. Asuinyhteisö voi hakea kunnalta tupakkalain 79 § mukaisen tupakointikiellon määrittämistä asuinyhteisön rakennuksen huoneistoihin kuuluville parvekkeille, huoneistojen käytössä oleviin ulkotiloihin ja huoneistojen sisätiloihin. Kunnan tulee määrätä tupakointikielto hakemuksessa tarkoitettuihin tiloihin, jos niistä voi kulkeutua tupakansavua toiselle parvekkeelle, toiseen huoneistoon kuuluvan ulkotilan oleskelualueelle tai asuintilaan, eikä savun kulkeutumista ole mahdollista rakenteiden korjaamisella tai muuttamisella kohtuudella ehkäistä. Asuintilan haltijalle on ennen kiellon määrittämistä varattava mahdollisuus ehkäistä savun kulkeutuminen myös omilla toimenpiteillään.

Kunnan on hakemuksesta peruutettava määräämänsä tupakointikielto, jos olosuhteet ovat muuttuneet, eikä kiellolle ole enää perusteita. Kiellon peruuttamista voi hakea asuinyhteisö tai kielloa koskevan tilan haltija, jos asuntoyhteisö ei olennaisesti muuttuneista olosuhteista huolimatta hae kiellon peruuttamista. Valvonnassa perehdytään ja koulutaudutaan tupakointikieltojen käsittelyyn asuinyhteisöissä, varaudutaan asuinyhteisöjen tupakointikieltohakemusten käsittelyyn ja varaudutaan terveydensuojelulain mukaisiin menettelyihin tupakansavun kulkeutumisen johdosta.

3.3 Valvonnan riskinarvioinnin perusteet

Valvonnan riskinarvioinnissa huomioidaan valvontahistoriasta ilmenevät aiemmat rikkomukset tai muulla tavoin ilmenevä kielteinen tai piittaamaton suhtautuminen tupakkalain säännöksiin, sekä omavalvonnan puutteellisuus. Tupakan myynnin valvonnan tarkastustiheys muutetaan tarvittaessa elintarvikevalvonnan tarkastustiheyttä vastaavaksi, jotta valvontaa voidaan tehdä resurssitehokkaasti elintarvikevalvonnan yhteydessä. Suunnitelmassa huomioidaan myös erilaiset yllättävät valvontatapaukset, esimerkiksi asiakaslähtöiset valitukset.

Valvonnan riskinarvioinnissa huomioidaan valvontahistoriasta ilmenevät aiemmat rikkomukset tai muulla tavoin ilmenevä kielteinen tai piittaamaton suhtautuminen tupakkalain säännöksiin sekä omavalvonnan puutteellisuus.

3.4 Yhteistyö ehkäisevän päihdetyön kanssa

Porin terveysvalvonta osallistuu Pakka-toiminnan tarjontatyöryhmän kokouksiin. Pakka-toimintamalli on paikallisten alkoholi-, tupakka- ja rahapelihaittojen ehkäisyyn kehitetty menetelmä. Pakka-mallissa saatavuuden sääntely tuodaan osaksi ehkäisevää päihdetyötä.

Tavoitteena on rajoittaa ikärajavaltavien tuotteiden eli alkoholin, tupakan ja rahapelien saatavuutta. Saatavuuden sääntelyllä ehkäistään alaikäisille myyntiä ja päihtyneille anniskelua. Sääntelyn perustana ovat lait ja säädökset, jotka Pakka-toiminta muuttaa paikalliseksi toiminnaksi.

4 TERVEYDENSUOJELU

Terveydensuojelulain tavoitteena on väestön ja yksilön terveyden ylläpitäminen ja edistäminen sekä ennalta ehkäistä, vähentää ja poistaa sellaisia elinympäristössä esiintyviä tekijöitä, jotka voivat aiheuttaa terveyshaittaa. Elinympäristöön vaikuttava toiminta on suunniteltava ja järjestettävä siten, että väestön ja yksilön terveyttä ylläpidetään ja edistetään. Terveyshaittoja voi syntyä esimerkiksi talousveden ja

uimaveden laadusta, puutteellisesta hygieniasta sekä asuntojen, koulujen ja julkisten tilojen sisäilman laadun seurauksena.

Tässä suunnitelmassa esitetään terveydensuojelulain mukaisen valvonnan tavoitteet vuodelle 2024. Suunnitelmaa laadittaessa on otettu huomioon valtakunnallinen terveydensuojelun valvontaohjelma vuosille 2020–2024. Valtakunnallisen valvontaohjelman painopisteet ohjelmakaudella ovat omavalvonnan tukeminen ja elinympäristöterveyden edistäminen ja yhteistyö. Esimerkkeinä annetaan mm. toiminnanharjoittajien tukeminen riskien tunnistamisessa, joista voi aiheutua terveystahetta ja toiminnanharjoittajan omavalvonnan korostaminen säännöllisen valvonnan riskinarvioinnissa, talousveden laatuun vaikuttavien riskien arviointi ja -hallinta yhdessä talousvettä toimittavan laitoksen kanssa sekä valvontatutkimusohjelman päivittäminen, elinympäristöterveyden edistäminen merkittäväksi osaksi kuntien strategiatyötä, terveystahettajien tunnistaminen viranomaisten yhteistyönä, häiriötilanteisiin varautuminen ja suunnitelmien yhteensovittaminen sekä valmiusharjoitukset.

Vuonna 2023 aloitettiin ensisijaisten kiinteistöjen talousvesijärjestelmien riskinarviointien jalkauttaminen. Ensisijaisia kiinteistöjä ovat

- majoitustoimintaan tarkoitetut tilat lukuun ottamatta majoituskasarmeja sekä majoittumiseen tarkoitettuja kalustettuja huoneistoja, loma-asuntoja tai tiloja
- yleisölle avoimet kylpylät, uimahallit, maauimalat ja saunat
- tehostetun palveluasumisen tai laitoshoidon antavat sosiaalihuollon yksiköt
- sairaaloiden ja terveyskeskusten vuodeosastot

Riskinarviointit tulee olla laadittuna 12.01.2029 mennessä.

4.1 Lainsäädäntö

Terveydensuojelulain (763/1994) tarkoituksena on väestön ja yksilön terveyden ylläpitäminen ja edistäminen sekä ennalta ehkäistä, vähentää ja poistaa sellaisia ympäristössä esiintyviä tekijöitä, jotka voivat aiheuttaa terveystahetta. Kunnan tehtävänä on alueellaan edistää ja valvoa terveydensuojelua niin, että asukkaille turvataan terveellinen ympäristö.

Terveydensuojelun yleisen suunnittelun ja valvonnan johto ja ohjaus kuuluvat sosiaali- ja terveysministeriölle. Sosiaali- ja terveydenhuollon lupa- ja valvontavirasto (Valvira) ohjaa terveydensuojelulain ja sen nojalla annettujen säännösten toimeenpanoa ja valvontaa. Aluehallintovirasto ohjaa ja valvoo terveydensuojelua alueellaan.

Terveydensuojelulain 6 §:n mukaisesti kunnan tulee laatia ja hyväksyä säännöllistä valvontaa koskeva terveydensuojelun valvontasuunnitelma siten, että valvonta on laadukasta, säännöllistä ja terveystahetta

ehkäisevää. Kunnan valvontasuunnitelmassa tulee ottaa huomioon valtakunnallinen terveydensuojelun valvontaohjelma.

Talousvettä koskevan juomavesidirektiivin toimeenpanoon liittyvät terveydensuojelulain muutokset ovat tulleet voimaan 12.01.2023. Direktiivin keskeisenä tavoitteena on talousveden terveydellisen laadun turvaaminen riskienhallinnan ja laatuvaatimusten keinoin. Riskinarvioinnissa on otettava huomioon koko vedentuotanto- ja -jakelujärjestelmä raakavedestä kuluttajan hanaan asti. Riskienhallinnan lisäksi direktiivissä on säädetty uusista seurattavista talousveden laadun kemiallisista muuttujista, hygieenisistä vaatimuksista talousveden kanssa kosketuksissa oleville materiaaleille, vedenkäyttäjille annettavasta tiedosta veden laadusta sekä muista vesihuoltolaitoksen toimintaa kuvaavista tunnusluvuista sekä veden saatavuuden varmistamisesta etenkin heikompiosaisille ja haavoittuville väestöryhmille. Raakaveden riskienhallinta tulee olla laadittuna 12.7.2027 mennessä. Talousveden toimitusjärjestelmää ja ensisijaisten tilojen vesilaitteistojen riskienhallintaa koskevat toimenpiteet tulee puolestaan olla tehtynä 12.1.2029 mennessä. Juomavesidirektiivin toimeenpano aiheuttaa valvonnalle lisätarvetta.

4.2 Valvontakohteet

Terveydensuojelulain nojalla suunnitelmallisesti valvottavia kohteita ovat talousvettä toimittavat laitokset, koulut ja muut oppilaitokset, päivähoitopaikat, esiopetustilat, vanhainkodit, lastenkodit ja muut vastaavat sosiaalialan yksiköt, kauneushoitolat ja muut huoneistot, jossa harjoitetaan ihonkäsittelyä tai -hoitoa, solariumit, kuntosalit ja muut julkiset liikuntatilat, yleiset saunat, uimahallit, uimarannat, uima-altaat, uimalat, kylpylät, lasten ja nuorten kerho- ja kokoontumishuoneistot sekä majoitushuoneistot. Valvontakohteet on lueteltu liitteenä olevassa kohdekohtaisessa valvontasuunnitelmassa. Monissa huoneistoissa on useampia toimintoja. Näiden huoneistojen kirjaamisessa yhdeksi tai useammaksi kohteeksi noudatetaan Valviran ohjeistusta. Suunnitelmallisen valvonnan lisäksi terveysvalvonta tekee tarkastuksia tarvittaessa muihinkin kohteisiin terveydensuojelulain vaatimusten valvomiseksi ja mm. osallistuu kuntien sisäilmatyöryhmiin. Terveydensuojelulain muutoksella on tarkennettu ilmoitusvelvollisten toimintojen luetteloa siirtämällä ilmoituksenvaraiset toiminnot ja huoneistot pykälätekstistä yksityiskohtaisemmaksi lain liitteeksi.

4.2.1 Ilmoitusvelvolliset kohteet

Terveydensuojelulain 13 §:ssä mainituista ilmoituksenvaraisista toiminnoista toimijan on tehtävä viimeistään 30 vuorokautta ennen toiminnan aloittamista kirjallinen ilmoitus kunnan terveydensuojeluviranomaiselle Ruokaviraston ylläpitämän sähköisen ilppa- järjestelmän kautta. Ilmoitus on tehtävä myös toimijan vaihtumisesta, toiminnan oleellisesta muuttamisesta ja lopettamisesta. Toimijalle toimitetaan todistus ilmoituksen vastaanottamisesta. Huoneistoon tehdään tarvittaessa riskinarvioinnin perusteella tarkastus ilmoituksen käsittelyyn liittyen. Todistuksen antamisen yhteydessä

toiminnanharjoittajalle kerrotaan ensimmäisen valvontasuunnitelman mukaisen tarkastuksen arvioitu ajankohta, joka määräytyy riskinarvioinnin perusteella. Riskinarvioinnissa huomioidaan altistuvien ihmisten määrä ja erityisryhmät, altistavan tekijän määrittely, altistuksen kesto ja/tai toistuvuus, aikaisemman valvonnan tulokset, toiminnan ilmoituksen-/ hyväksymispäätöksenmukaisuus, toiminnanharjoittajan oma valvonta ja asiantuntemus sekä resurssit, tiedottaminen ja varautuminen häiriötilanteisiin sekä muut mahdollisesti terveystahaitta aiheuttavat tekijät. Ilmoituksen käsittelystä, todistuksesta ja tarkastuksesta peritään maksu. Terveystensuojelulain mukaisesta ilmoituksesta annetaan tieto huoneiston sijaintipaikan rakennusvalvontaviranomaiselle, jos ei ole ilmeistä, että rakennusvalvonta on tietoinen uudesta huoneistosta. Majoitusliikettä koskevasta ilmoituksesta sekä mahdollisesta tarkastuskäynnistä tällaiseen huoneistoon on ilmoitettava sen kihlakunnan poliisilaitokselle, jonka toimialueella rakennus, huoneisto tai muu liikepaikka sijaitsee, ja alueen pelastusviranomaiselle. Poliisi- ja pelastusviranomaisella on oikeus olla läsnä tarkastuksen suorittamisessa.

Terveystensuojelulain 13:n mukainen ilmoitus edellytetään myös toiminnanharjoittajalta, joka ottaa talousvettä omilla laitteilla käytettäväksi osana julkista tai kaupallista toimintaa. Yhteisessä käytössä olevan vedenottamon tai vesisäiliön omistajan on tehtävä vastaava ilmoitus, jos talousvettä otetaan käytettäväksi vähintään 50 henkilön tarpeisiin tai vähintään 10 kuutiometriä vuorokaudessa.

4.2.2 Hyväksyttävät kohteet

Talousvettä toimittavan laitoksen, jolla on omaa veden tuotantoa tai käsittelyä, on haettava toimintansa hyväksymistä kunnan terveystensuojeluviranomaiselta viimeistään kolme kuukautta ennen suunniteltua toiminnan aloittamista. Talousvettä ei saa toimittaa ennen kuin toiminta on hyväksytty. Toiminnan hyväksymistä on haettava myös, jos vedenottoa tai vedenkäsittelyä laajennetaan tai muutetaan olennaisesti tai jos veden laadussa tai jakelussa tapahtuu talousveden laadun kannalta olennaisia muutoksia. Kunnan terveystensuojeluviranomainen tekee hakemuksesta päätöksen, jossa on nimettävä talousvettä toimittavan laitoksen vedenjakelualueet.

4.3 Valvontakohteiden riskiluokitus, tarkastustiheys ja tarkastuksiin käytettävä aika

Terveystensuojelulain mukaiset valvontakohteet jaetaan riskiluokkiin, joiden perusteella määräytyy toimintatyyppien yleinen tarkastustiheys. Valvontakohteiden tarkastustiheyksien määrittämisessä on käytetty Valviran ohjeistamia tarkastustiheyksiä, jotka on esitetty valtakunnallisessa terveystensuojelun valvontaohjelmassa. Valvontakohteille on laadittu toimintatyyppien riskinarviointi, riskiluokitus ja tarkastustiheydet. Riskinarvioinnissa on huomioitu toiminnan aiheuttama terveystvaara ja olosuhteet, joista voi aiheutua terveystahaitta. Samoin huomioidaan altistuvien ihmisten määrä sekä altistumisaika.

Riskinarvioinnin toimintatyyppikohtaista tarkastustiheyttä on voitu lisätä tarpeelliseksi katsotulla määrällä tai vähentää valvontaohjelmassa määritellystä tarkastustiheydestä. Tarkastustiheyttä ei kuitenkaan vähennetä harvemmaksi kuin viiden vuoden välein tehtäväksi. Tarvittaessa kohteen tarkastustiheyttä voidaan lisätä kohdekohtaisen riskinarvioinnin perusteella, jolloin tarkastustiheyttä määritettäessä huomioidaan kohteen olosuhteet, joista voi aiheutua terveyshaittaa ja kohteen valvontahistoria.

4.4 Tarkastukset

Tarkastuksia tehdään valvontasuunnitelman mukaiseen säännölliseen valvontaan, yhteydenottoihin, asiakasvalituksiin, epäilyyn terveyshaitasta ja ilmoitusten käsittelyyn liittyen sekä uusintatarkastuksina todettujen epäkohtien korjaamisen varmistamiseksi. Asunnontarkastukset tehdään ainoastaan kirjallisen pyynnön perusteella ja laivatarkastukset tilausten perusteella. Terveystarkastuslain mukaisten huoneistojen säännöllisen valvonnan tarkastuksista on laadittu kohdekohtainen suunnitelma.

Tarkastuksia voidaan tehdä tarvittaessa, esimerkiksi epäilyn tai yhteydenoton perusteella. Tarkastuksia voidaan tehdä myös sellaisiin huoneistoihin ja kohteisiin, jotka eivät ole terveystarkastuslain mukaisesti ilmoitusvelvollisia eivätkä säännöllisen valvonnan piirissä. Tällaisista tarkastuksista ei peritä maksua. Myös asiakasvalitukseen liittyvät tarkastukset ovat maksuttomia.

Monissa terveystarkastuslain mukaan ilmoitusvelvollisissa huoneistoissa on useita toimintoja. Jos huoneistossa on useita terveystarkastuslain mukaisia toimintoja, pyritään huoneisto tarkastamaan samalla tarkastuskäynnillä kaikkien toimintojen osalta, jos kaikkien toimintojen tarkastaminen on käytännössä helposti toteutettavissa. Jos huoneistossa tarjotaan solariumpalvelua, tehdään lisäksi solariumpalvelun tarkastus säteilylain nojalla. Julkisiin majoitushuoneistoihin ja muihin huoneistoihin tehtävän tarkastusten yhteydessä tarkastetaan tupakointikieltojen- ja rajoitusten noudattaminen tupakkalain nojalla.

Tarkastukset sellaisiin terveystarkastusluvalvonnin kohteisiin (esim. koulut), joihin kohdistuu myös muiden viranomaisten suorittamaa valvontaa, pyritään toteuttamaan yhteistarkastuksina muiden asianomaisten viranomaisten kanssa, jolloin kohde tarkastetaan samalla kertaa eri lainsäädäntövaatimusten mukaisesti.

Valvira on laatinut yhteistyössä valvontayksiköiden kanssa Vati-tarkastuslomakepohjat terveystarkastuslain suunnitelmallista valvontaa varten. Tarkastuksista laaditaan aina tarkastuskertomus, jonka laatimisessa käytetään Vati-tiedonhallintajärjestelmää. Solariumkohteen tarkastus tehdään Vati-lomakkeen lisäksi Säteilyturvakeskuksen tarkastuslomakkeilla. Lomakkeet toimitetaan tarkastuksen jälkeen Säteilyturvakeskukselle.

Asiakirjatarkastuksella tarkoitetaan tarkastusta, jonka valvontaviranomainen tekee tarkastelemalla valvontakohteen tietoja muualla kuin valvontakohteeseen kuuluvassa tilassa. Asiakirjatarkastus vastaa laajuudeltaan valvontakohteessa tehtävää tarkastusta ja siitä tehdään myös oma tarkastuskertomus. Asiakirjatarkastus voidaan tehdä tilanteissa, joissa tarkastus ei edellytä tarkastuskohteen olosuhteiden havainnointia eikä valvontakohteessa paikan päällä käymisellä saada lisäarvoa asian selvittämiseen tai valvontakohtetta ei voida tarkastaa kohteessa käymällä. Asiakirjatarkastuksen tulisi kohdistua tiettyä asiaa tai asiakokonaisuutta koskevan yksiselitteisen tiedon selvittämiseen. Asiakirjatarkastuksia voivat olla esimerkiksi kotirauhan piirissä olevan ilmoitusvelvollisen toiminnan toiminnanharjoittajan antaman selvityksen tarkistaminen tai valvontasuunnitelman mukainen tarkastus.

Verkkoalustoilla tarjottavissa pienimuotoisissa lyhytaikaisissa majoitukseen tarjottavissa huoneistoissa suunnitelmallista valvontaa voidaan terveydensuojeluviranomaisen harkinnan mukaan toteuttaa muutoinkin kuin tarkastuksin. Näitä keinoja voivat olla esimerkiksi toiminnanharjoittajien omavalvonnan tuki ja terveyshaittojen ehkäisyyn tähtäävä asiantuntija-apu toiminnan suunnittelun yhteydessä. Lisäksi kohdekohtaisen riskinarvioinnin tai satunnaisen otannan avulla voidaan kohdentaa tarkastustoimintaa rajattuun ryhmään kohteita.

4.4.1 Koulujen ja oppilaitosten tarkastukset

Terveydensuojelulain mukaiset valvontasuunnitelmaan kuuluvat tarkastukset tehdään osana koulujen ja oppilaitosten terveydellisten olojen tarkastusta kolmen vuoden välein. Monissa kunnissa kouluterveydenhuolto toimii monialaisten tarkastusten koollekutsujana. Terveydensuojelun suunnitelmallisen valvonnan tarkastukset tulee sovittaa yhteistarkastusten tarkastusrytmiin.

Joskus monialaisella tarkastuksella syntyy epäily epäkohdasta, jonka selvittämiseksi on tarpeen tehdä uusintatarkastus. Tarkastus katsotaan suunnitelman mukaiseksi, maksulliseksi tarkastukseksi. Myös silloin, kun kyseessä on monialainen tarkastus, tulee huolehtia siitä, että tarkastus kattaa mahdollisimman hyvin terveyshaittojen ehkäisemisen kannalta olennaiset seikat.

Terveyden ja hyvinvoinnin laitos on julkaisut vuonna 2015 oppaan oppilaitosten ympäristön ja yhteisön monialaiseen tarkastamiseen (Opas 7/2015, Terveellinen, turvallinen ja hyvinvoiva oppilaitos, opas ympäristön ja yhteisön monialaiseen tarkastamiseen). Vuonna 2018 Valvira on julkaissut ohjeen koulun ja päiväkodin olosuhdevalvontaan, terveyshaitan ennaltaehkäisemiseen (Ohje 12/2018).

4.4.2 Asunnontarkastukset

Sosiaali- ja terveysministeriö on antanut terveydensuojelulain nojalla asetuksen (545/2015) asunnon tai muun oleskelutilan terveydellisistä olosuhteista. Terveydellisillä olosuhteilla tarkoitetaan asunnon tai

muun oleskelutilan fysikaalisia (esim. lämpötila, kosteus, ilmanvaihto, melu), kemiallisia (esim. hiilidioksidit, häkä, formaldehydi) ja biologisia (esim. mikrobikasvustot) olosuhteita. Samassa asetuksessa on säädetty myös ulkopuolisen asiantuntijan pätevyysvaatimuksista. Valvira on laatinut asumisterveysasetuksen soveltamisohjeen, jossa annetaan yksityiskohtaisia tulkintoja ja käytännöllisiä esimerkkejä asumisterveysasetuksen soveltamiseen.

Asumisterveysasetuksessa korostetaan sisäilmatutkimusten kokonaisarviointia, yhden yksittäisen ohjearvon ylitys ei välttämättä tarkoita terveyshaittaa. Terveydensuojeluviranomainen voi terveydensuojelulain 27 §:n mukaan velvoittaa terveyshaitan aiheuttajaa poistamaan todettu terveyshaitta. Viranomainen voi myös kieltää tai rajoittaa käyttämästä asuntoa tai oleskelutilaa tarkoitukseensa.

Terveysvalvonta antaa neuvoja ja ohjeistuksia asumisterveyteen liittyvissä kysymyksissä. Terveyshaittoja selvittäviä tarkastuksia tehdään asukkaiden pyynnöstä, kun epäillään, että asunnossa on mahdollisesti terveyshaittaa aiheuttavia tekijöitä. Muiden tahojen pyynnöstä asunnontarkastus voidaan tehdä vain, jos on perusteltu syy olettaa asunnon aiheuttavan asukkaille tai naapureille terveyshaittaa. Asunnontarkastukset tehdään kirjallisen asunnontarkastuspyynnön perusteella. Asunnontarkastuspyynnössä tuodaan esille omistussuhteet, perustietoja asunnosta, mahdolliset tehdyt toimenpiteet ja oireilut.

Asuntojen ja muiden oleskelutilojen ensimmäisellä tarkastuksella arvioidaan, onko rakennuksessa asukkaille tai tilojen käyttäjille terveyshaittaa aiheuttavia tekijöitä ja edellyttääkö terveyshaitan toteaminen jatkoselvityksiä. Tarkastuksella voidaan tehdä alustavia mittauksia asunnon olosuhteista tai mittaukset voidaan velvoittaa tehtäväksi ulkopuolisella asiantuntijalla. Näytteenotot teetetään pääsääntöisesti ulkopuolisella asiantuntijalla. Arvioitaessa terveydensuojelulain mukaista terveyshaittaa, käytetään apuna Valviran ohjetta asunnon terveyshaitan selvittämiseen (4/2017) sekä Asumisterveysasetuksen soveltamisohjeita (8/2016) osat I-V. Asunnontarkastukset tehdään pääsääntöisesti viimeistään noin kahden kuukauden kuluessa siitä yhteydenotosta, jossa tarkastus katsotaan aiheelliseksi. Tarkastuksista laaditaan aina tarkastuskertomus, joka toimitetaan asianosaisille. Siivottomuusasiat hoidetaan Valviran julkaiseman ohjeen mukaisesti (Valviran ohje asuntojen siivottomuustapauksissa, 3/2011).

4.4.3 Laivatarkastukset

Laivatarkastukset perustuvat Maailman terveysjärjestön kansainväliseen terveyssäännöstyöhön (IHR, 2005), joka tuli voimaan vuonna 2007. Kansainvälisen terveyssäännöstyön soveltamisen tueksi WHO on julkaissut vuonna 2011 yksityiskohtaisen alusten tarkastuksia ja saniteettitodistusten myöntämistä

koskevan käsikirjan. Kansainvälisen käsikirjan tueksi Valvira on julkaissut kansallisen soveltamisohjeen 24/2018.

IHR:n mukaiset laivojen saniteettitarkastukset (SSCC/SSCEC/30 day extension) tehdään WHO:n ja kansallisten ohjeiden mukaisesti Porin satamissa Mäntyluodossa ja Tahkoluodossa. Laivatarkastuksia tekevät tarkastajat ovat saaneet tehtävänsä koulutuksen ja osallistuvat säännöllisesti täydennyskoulutuksiin.

Alus on vastuussa talousveden näytteenoton järjestämisestä eikä esim. terveystarkastajalla ole velvollisuutta ottaa näytettä. Terveystarkastajaviranomaisen tehtävänä on kuitenkin neuvoa ja ohjata asiassa. Tarvittaessa näytteen voi ottaa myös tarkastaja. Tutkittavat parametrit voivat vaihdella olosuhteiden sekä tehtyjen havaintojen perusteella (esim. jos vedessä on vieras kemiallinen haju, on tehtävä kemiallisia tutkimuksia syyn selvittämiseksi). Yksi talousveden turvallisuuden perusasioita on veden mikrobiologinen laatu ja sen säännöllinen varmistaminen.

Normaalitilanteessa vesinäytteestä tutkitaan vähintään seuraavat perusanalyysit: kokonaiskoliformiset bakteerit, heterotrofinen pesäkeluku (22 °C ja 36 °C), klooripitoisuus, pH-arvo, väri ja haju. Mikäli näytteestä löytyy koliformisia bakteereja, siitä tutkitaan myös *E.coli*- bakteerien pitoisuus. Vesinäyte Legionella-bakteerin tutkimiseksi otetaan pyynnöstä ja tarvittaessa silloin, kun aluksen hanaveden kylmän veden lämpötila on yli 25 °C ja/tai lämmin vesi on alle 50 °C. Tarkastuksella aluksella tulee olla akkreditoidun laboratorion tekemä tutkimustodistus veden laadusta ja se ei saa olla yli vuoden vanha. Laivan vesi edellytetään tutkittavan akkreditoidussa laboratoriossa vähintään kerran vuodessa.

4.4.5 Talousveden valvonta

Talousveden laatua vedenjakelualueilla valvotaan valvontatutkimusohjelmien mukaisesti otettavien vesinäyttein. Näytteistä tehtävät tutkimukset on tarkemmin määritelty verkostoveden näytteenottosuunnitelmissa. Näytteiden määrät vedenjakelualueilta on esitetty kohdekohtaisissa valvontasuunnitelmissa. Verkostoveden näytteenoton hoitavat joko terveystarkastajat, vesilaitokset itse tai ulkopuolinen näytteenottaja. Jos näytteenottaja on joku muu kuin terveystarkastaja, tulee kunnan terveystarkastajan varmistua siitä, että ulkopuolinen näytteenottaja tuntee talousvesinäytteiden ottoon liittyvät yleiset periaatteet. Varmistaminen hoidetaan Valviran ohjeen 16/2018 kohdan 12.1 mukaisesti. Veden laadun tutkimustulokset toimitetaan viivytyksettä tiedoksi viranomaiselle. Näin ollen veden laadun arviointia tehdään säännöllisesti aina tutkimustulosten saavuttua. Talousveden laadun valvonnan lisäksi vedenjakelualueisiin ja vesilaitoksen tehdään tarkastuksia kohdekohtaisen suunnitelman mukaisesti.

Vesiosuuskuntien ja niiden vedenjakelualueiden kartoittamista jatketaan ja niille annetaan ohjeistusta talousveden valvontatutkimusohjelman ja/tai näytteenottosuunnitelman laatimiseksi. Pienten yksiköiden talousveden laatuvaatimuksista ja valvontatutkimuksista annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen (401/2001) mukaisesti kaivoihin tehdään tarkastuksia ja näytteenottoja vain valitusten perusteella tai terveystarkastusta epäiltäessä. Viranomaisen ottaa talousvedestä näytteitä myös epäilyssä vesiepidemiatapauksessa tai valituksen perusteella.

Sellaisten julkista toimintaa harjoittavien huoneistojen, joilla on oma kaivo, talousveden laatua valvotaan säännöllisin näytteenotoin. Tutkimustiheys on toiminnan luonteesta riippuen yhdestä kerrasta vuodessa yhteen kertaan kolmessa vuodessa. Näytteet voidaan ottaa tarkastuksen yhteydessä. Nämä huoneistot ja näytemäärät on esitetty kohdekohtaisessa valvontasuunnitelmassa.

4.4.6 Uimarantojen valvonta

Yleisiltä uimarannoilta otetaan vesinäytteitä uimaveden laadun seuraamiseksi. Veden laadun valvonnan lisäksi uimarannat tarkastetaan säännöllisesti. Uimarantojen tarkastustiheydet ja näytemäärät on esitetty liitteenä olevassa kohdekohtaisessa suunnitelmassa.

Yleisiltä uimarannoilta (STM 177/2008) otetaan yksi näyte 1-2 viikkoa ennen kunkin uimakauden alkua sekä vähintään kolme näytettä uimakauden (15.6. – 31.8.) aikana. Näytteenottopäivät jaetaan tasaisesti uimakauden ajalle siten, että näytteenottopäivien väli ei koskaan ylitä yhtä kuukautta. Pieniltä yleisiltä uimarannoilta (STM 354/2008) otetaan vähintään kolme näytettä uimaveden laadun varmistamiseksi. Tarvittaessa otetaan ylimääräisiä näytteitä. Ylimääräisiä näytteitä otetaan, jos otetussa näytteessä bakteeripitoisuudet ylittävät asetetut raja-arvot tai ovat lähellä raja-arvoa.

Jos näytteen bakteeripitoisuudet ylittävät raja-arvot, otetaan välittömästi uusintänäytteet. Uimaranta voidaan asettaa uimakieltoon, jos uusintänäytteen bakteeripitoisuudet ylittävät ohjearvon. Riskinarviointiin perustuen uimaranta voidaan asettaa uimakieltoon myös ensimmäisen näytteen perusteella. Uimakielto voidaan purkaa, kun uimarannalta on otettu kaksi raja-arvon alittavaa näytettä.

Terveystarkastajat huolehtivat uimarantojen näytteenotosta. Tutkimuslosteet toimitetaan välittömästi toimijalle, jonka tehtävänä on huolehtia testauslosteet rannan ilmoitustaululle.

Uimakauden aikana laaditaan lehdistötiedotteita. Jos uimarannoilla todetaan runsaasti sinilevää, voidaan rannalle laittaa tiedote sinilevästä ja toimintaohjeet. Tarpeen vaatiessa uimarannoilla voidaan tihentää seuranta sinilevien osalta. Sinilevien määrittäminen tehdään pääsääntöisesti aistinvaraisesti. Jos rannalla havaitaan sinilevää tai tunnistaminen on vaikeaa aistinvaraisesti, voidaan näyte laittaa lajityypitykseen laboratorioon.

Talviuintipaikkojen valvonta tehdään riskinarvioinnin perusteella. Talviuintipaikoille laaditaan näytteenottosuunnitelma käyttäjämäärän mukaan.

4.4.7 Uimahallien ja yleisten altaiden valvonta

Terveydensuojelulain 29 §:n mukaan terveydensuojeluviranomaisen on valvottava säännöllisesti yleisen uimahallin, kylpylän sekä yleisen virkistymis-, kuntoutus- ja hieronta-altaan veden laatua. Uima-allasveden laatuvaatimuksista, näytteenottotiheyksistä, laitoksen suorittamasta käyttötarkkailusta, valvontatutkimusohjelmasta ja valvontaviranomaisen velvollisuuksista on säädetty Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksessa Uimahallien ja kylpylöiden allasvesien laatuvaatimuksista ja valvontatutkimuksista (315/2002).

Laitoksen ylläpitäjä laatii yhteistyössä terveydensuojeluviranomaisen kanssa laitoksen säännöllistä valvontaa varten laitospohjaisen valvontatutkimusohjelman. Valvontatutkimusohjelma sisältää uimaveden näytteenottosuunnitelman ja selvityksen laitoksen suorittamasta käyttötarkkailusta. Kaikille alueella oleville uimahalleille ja pienemmille uima-altaille on laadittu uima-allasveden näytteenottosuunnitelma. Valvonnassa olevat uimahallit ja altaat sekä näytemäärät on annettu kohdekohtaisessa valvontasuunnitelmassa. Suunnitelmaan on kirjattu näytteet näytteenottajasta riippumatta. Näytteenoton voi hoitaa terveystarkastaja, laitoksen ylläpitäjä tai ulkopuolinen näytteenottaja. Laitoksen ylläpitäjä tiedottaa allasveden laadusta pitämällä viimeisimmät valvontatulokset esillä.

Uimahallien lisäksi näytteitä otetaan yleisistä altaista. Yleisillä altailla tarkoitetaan hotellien, koulujen, päiväkotien, hoitokotien jne. altaita. Näytteet otetaan näytteenottosuunnitelman mukaisesti toiminnan laajuuden mukaan. Jos altaan käyttäjämäärä on huomattavan vähäinen, voidaan näytemäärää vähentää asetuksen mukaisesti.

Uimahalleihin ja yleisiin altaisiin tehdään tarkastuksia kohdekohtaisen suunnitelman mukaisesti. Päiväkodeissa, kouluissa, palvelutaloissa ja majoitustiloissa olevat altaat tarkastetaan muun valvonnan yhteydessä.

Mikäli yleinen allas ei ole muun ilmoitusvelvollisen toiminnon oheistoimintona, terveydensuojeluviranomainen voi pyytää tällaisesta altaasta ilmoituksen terveydensuojelulain liitteen 6 kohdan perusteella. Näin viranomainen voi valvoa säännöllisesti edellä mainittujen altaiden vedenlaatua terveydensuojelulain vaatimusten mukaisesti.

4.4.8. Radonvalvonta

Säteilylain (SäL 859/2018) mukaan kunnan terveydensuojeluviranomainen valvoo talousveden radioaktiivisuuden sekä asuntojen ja muiden oleskelutilojen sisäilman radonpitoisuuden viitearvojen noudattamista. Lisäksi kunnan terveydensuojeluviranomainen valvoo säteilylain 146 §:ssä tarkoitettua selvitysvelvollisuutta talousvettä toimittavan laitoksen ja muiden oleskelutilojen osalta. Säteilylain muutoksen yhteydessä asunnon ja muun oleskelutilan radonpitoisuuden viitearvoksi asetettiin 300 Bq/m³ (STMa 1044/2018). Vastaavasti uuden rakennuksen suunnittelun ja toteutuksen viitearvo on 200 Bq/m³.

Säteilylaki (156 §) velvoittaa selvittämään eräiden muiden oleskelutilojen radonpitoisuudet. Muussa oleskelutilassa henkilömäärä on yleensä tilojen kokoon nähden asuntoja suurempi ja niissä oleskelee muitakin kuin työntekijöitä. Erityisesti lasten osalta altistumisen rajoittaminen on tärkeää, koska säteilyannos kertyy elimistöön koko eliniän ajan. Terveysturvallisuuden mukaisia suunnitelmallisen valvonnan piirissä olevia muita oleskelutiloja ovat mm. koulut, päiväkodit, tehostetun palveluasumisen yksiköt ja vastaanotokeskukset. Säteilylain 156 §:n mukainen selvitysvelvollisuus koskee tiloja, jotka sijaitsevat säteilylain 155 §:n 1 mom. 1–3 kohdassa tarkoitettussa paikassa. Näiden toiminnanharjoittajien on tarkastuksen yhteydessä annettava selvitys sisäilman radonpitoisuudesta. Säteilylain 156 §:n 2 momentissa on myös selvennetty tilanteita, joissa selvitystä ei tarvitse tehdä.

Säteilyturvakeskus toimii talousveden radioaktiivisuuden valvonnassa asiantuntijatahona, joka tarvittaessa neuvoo kunnan terveydensuojeluviranomaista. Jos radonin aktiivisuuspitoisuus poikkeaa talousvesiasetuksessa säädetystä, kunnan terveydensuojeluviranomaisen on viivytyksettä ilmoitettava poikkeamasta STUK:lle talousveden laatuvaatimuksista ja valvontatutkimuksista annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen mukaan (1352/2015, 19 § 2 mom).

4.4.9 Suuret yleisötilaisuudet

Yleisötilaisuuksia valvotaan erillisen suunnitelman mukaisesti riskiperusteisesti. Tilapäisten vesijohtoverkostojen veden mikrobiologinen laatu tutkitaan tarvittaessa vesinäyttein hyvissä ajoin ennen tapahtuman alkua. Vesinäytteestä tutkitaan kokonaispesäkeluku 22 °C, koliformiset bakteerit, *E. coli* ja suolistoperäiset enterokokit.

4.5 Pakkokeinot

Kunnan terveydensuojeluviranomainen voi antaa yksittäisiä kieltoja ja määräyksiä, jotka ovat välttämättömiä terveyshaitan poistamiseksi tai sen ehkäisemiseksi. Terveysturvallisuuden mukainen voi

tehostaa tämän lain nojalla antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella tai että toiminta keskeytetään tai kielletään.

Kiireellisessä tapauksessa valvontaa suorittava kunnan viranhaltija saa antaa edellä mainitun kiellon tai määräyksen. Kielto tai määräys on viipymättä saatettava kunnan terveydensuojeluviranomaisen ratkaistavaksi.

5. ELÄINTEN TERVEYS- JA HYVINVOINTIOHJELMA

5.1 Lainsäädäntö

Kunnallisesta eläinlääkintähuollosta sekä eläinlääkintähuoltoon liittyvästä valvonnasta ja hallinnosta säädetään eläinlääkintähuoltolaissa (765/2009), eläintautilaissa (76/2021), eläinten hyvinvoinnista annetussa laissa (693/2023), eläinten kuljetuksesta annetussa laissa (1429/2006), eläinten lääkitsemisestä annetussa laissa (387/2014), eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetussa laissa (29/2000) ja eläimistä saatavista sivutuotteista annetussa laissa (517/2015). Näiden lakien nojalla on annettu lukuisia eläinlääkintähuollon toimintaa koskevia asetuksia. Uusi eläinlääkintähuoltolaki (285/2023) on hyväksytty, mutta sen voimaan tulosta ei vielä ole päätöstä.

Maa- ja metsätalousministeriö ohjaa ja valvoo ylimpänä viranomaisena eläinlääkintähuollon säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista. Elintarviketurvallisuusvirasto Ruokavirasto ohjaa ja valvoo keskushallinnon viranomaisena lainsäädännön toimeenpanoa ja noudattamista. Aluehallintovirasto puolestaan huolehtii täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta alueellaan.

Eläinlääkintähuoltolain tarkoituksena on varmistaa kuntien järjestämien eläinlääkäripalveluiden saatavuus ja laatu. Lisäksi lain tarkoituksena on varmistaa elintarvikkeiden turvallisuuden sekä eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonta.

Eläinlääkintähuoltolain 10 §:n mukaisesti kunnan on laadittava suunnitelma järjestämistään eläinlääkäripalveluista sekä eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonnan järjestämisestä alueellaan. Suunnitelman tulee sisältää tiedot eläinlääkäripalvelujen tuottamistavasta, saatavuudesta, laadusta ja mitoituksista sekä valvontaan kuuluvista tarkastuksista, näytteenotoista ja muista toimenpiteistä. Palvelun mitoittamista suunniteltaessa on otettava huomioon yksityisten eläinlääkäripalveluiden tuottajien kunnan alueella tarjoamat palvelut.

Eläinlääkintähuollon valtakunnallinen ohjelma

Ruokavirasto on laatinut eläinlääkintähuollon valtakunnallisen ohjelman (EHO) vuosille 2015 - 2022. Ohjelmasta on julkaistu päivitys vuosille 2023-2024. Ohjelma on osa ympäristöterveydenhuollon yhteistä valtakunnallista valvontaohjelmaa ja EY:n valvonta-asetuksen mukaista elintarvikeketjun monivuotista kansallista valvontasuunnitelmaa.

Eläinlääkintähuoltolain 10 §:n mukaan kunnan suunnitelmassa on otettava huomioon valtakunnallinen ohjelma ja alueellinen suunnitelma. Valtakunnallisen ohjelman mukaan kunnan on suunnitelmassaan kuvattava miten kunnaneläinlääkärille määrättyjen eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvontatehtävien hoito on alueella järjestetty. Suunnitelmassa on esitettävä valvontakohteet, hyväksymismenettelyt, tarkastusten suunnittelu ja toteutus, näytteenotto, hallinnolliset pakkokeinot sekä valvonnan toteutumisen seuranta ja raportointi. Kunnan on suunnitelmassaan osoitettava, että eläinlääkäripalvelut on järjestetty eläinlääkintähuoltolain vaatimusten mukaisesti.

Valtakunnallisessa ohjelmassa on annettu toiminnan painopistealueet vuodelle 2024. Painopistealueet ovat yhteistyö zoonoottisissa eläintaudeissa, pandemiavalmiuden kehittäminen – koronapandemian opit ympäristöterveydenhuollossa, EU:n eläinterveyssäännösten 2019/429 (AHL) ja muun eläintautilainsäädännön toimeenpano, eläinten tunnistamisen ja rekisteröinnin lainsäädännön toimeenpano sekä kuolleiden tuotantoeläinten hautaamisen valvonta.

5.2 Voimavarat

5.2.1 Henkilöresurssit, vastuualueet ja työnjako

Praktikkoeläinlääkärit

Porin seudun yhteistoiminta-alue vastaa Porin, Ulvilan, Eurajoen, Nakkilan ja Harjavallan eläinlääkintähuollosta. Yhteistoiminta-alueella on seitsemän vakituista praktikkoeläinlääkäriä virkaa, joista kaksi on rekrytointivaikeuksien vuoksi täyttämättä. Porin Ulasooriin avataan tulevaisuudessa yhteisvastaanotto, jonne tulee tilat useammalle eläinlääkärille.

Vuosilomien ja pidempien sairaspoissaolojen ajaksi kunnaneläinlääkäreille pyritään ottamaan sijainen, mikäli mahdollista. Vakituksilla eläinlääkäreillä suurelainten päivystysvelvollisuus on 1/5. Päivystyksiä tekemään pyritään saamaan sijaisia niin, että päivystysvelvollisuuden määrä kolmen kuukauden jaksolla ei ylittäisi viidesosaa yksittäistä eläinlääkäriä kohden. Tällä hetkellä sijaisten saaminen on osoittautunut hyvin vaikeaksi, joten eläinlääkärit ovat joutuneet ja joutunevat sijaistamaan toisiaan lomien ja poissaolojen aikana etenkin lyhyiden poissaolojen ajan.

Vuoden 2022 alusta alkaen pieneläinpäivystyksen yhteistoiminta-alueella on tuottanut ostopalvelusopimuksen nojalla Evidensia Eläinlääkäripalvelut Oyj. Kaupungineläinlääkärit tuottavat suurelainten päivystyksen oman rinksä kesken.

Valvontaeläinlääkäri

Valtio korvaa kunnallisille valvontayksiköille valvontaeläinlääkärin palkkakustannukset ja toiminnasta aiheutuneet kustannukset siltä osin, kuin ne ovat aiheutuneet valtion vastuulla olevista tehtävistä. Valtiolta saadaan korvaus myös kunnaneläinlääkärin palkkakustannuksista ja muista kustannuksista, jos kunnaneläinlääkäri tekee valtion kustantamia tehtäviä.

Porissa eläintautilan mukaisia valvonta- ja näytteenottotehtäviä hoitavat alueen kaikki virkaeläinlääkärit. Valvonta- ja näytteenottokäynnit, joissa kustannuksista vastaa eläinten pitäjä, ovat praktikoiden vastuualuetta. Alueen sivutuotevalvonta sekä siipikarjavientilaitosvalvonta ovat pääosin valvontaeläinlääkärin vastuulla.

Muu henkilöstö ja tukipalvelut

Eläinlääkinnän esihenkilötehtävät järjestetään rekrytointivaikeuksien vuoksi toistaiseksi väliaikaisilla järjestelyillä. Praktikkoeläinlääkäreillä on virka-aikana apunaan yksi eläintenhoitaja, joka avustaa jokaista eläinlääkärää keskimäärin yhden päivän viikossa. Eurajoen kunta kustantaa oman alueensa vastaanotolle tämän lisäksi täyspäiväisen klinikkahoitajan. Tarvittaessa voidaan käyttää myös määräaikaisesti osa-aikaisia avustajia.

Voimavarojen riittävyys

Praktikkoeläinlääkäreiden henkilöresurssit ovat Porin yhteistoiminta-alueella virka-aikana riittävät, mikäli vakituisille eläinlääkäreille saataisiin aina sijainen vuosilomien ja pitkien sairauspoissaolojen ajaksi niin, että yksittäisen eläinlääkärin päivystysvelvollisuus ei ylittäisi viidennestä. Valitettavasti sijaisten saaminen on viime vuosina ollut melko vaikeaa, mikä on kuormittanut vakituisia eläinlääkäreitä, kun suunnitelmassa mainittuihin henkilötyövuosimääriin ei käytännössä ole päästy.

Suurelainten päivystykseen voimavarat ovat riittävät, kun on vähintään viisi praktikkoeläinlääkärää ja poissaolojen ajaksi voidaan palkata sijaisia. Sijaisia ei kuitenkaan tällä hetkellä ole saatu palkattua. Ympäri vuorokautinen päivystys on toiminnan herkin ja haavoittuvin osa-alue. Päivystävän eläinlääkärin äkillinen sairastuminen tai loukkaantuminen voi pahimmillaan johtaa palvelun keskeytymiseen.

Porin kaupunkialueella toimii kuusi yksityistä pieneläinklinikkaa, jotka ovat auki joitakin tunteja myös arki-iltais, ja joissa toimii 8-12 eläinlääkärää. Lisäksi alueella toimii 4-5 yksityistä suurelainpraktikkaa.

5.2.2 Henkilökunnan pätevyyden ja osaamisen varmistaminen

Kun eläinlääkäreitä otetaan virkasuhteeseen, tarkistetaan aina henkilön oikeus harjoittaa eläinlääkäriammattia Suomessa ennen virkamääräyksen tekemistä Ruokaviraston ylläpitämästä eläinlääkärirekisterin julkisesta tietopalvelusta. Tarkistus tehdään riippumatta siitä, onko virkasuhde määräaikainen vai toistaiseksi voimassa oleva. Jos sama henkilö valitaan toistuvasti määräaikaiseen virkasuhteeseen, tarkistetaan oikeus harjoittaa eläinlääkäriammattia säännöllisesti, vähintään kerran vuodessa. Kun eläinlääkäri otetaan toistaiseksi voimassa olevaan virkasuhteeseen, tarkistetaan edellä mainitun ammatinharjoittamisoikeuden lisäksi tarvittavat tutkinto- ja työtodistukset sekä, jos henkilöä ei tunneta, henkilöllisyys. Jos virkaeläinlääkäriin tehtäviin kuuluu myös valvontatehtäviä, varmistetaan, että eläinlääkärillä on ammatinharjoittamisoikeuden lisäksi valvontatehtävien edellyttämä pätevyys.

Eläintenhoitajalla on joko klinikkaeläintenhoitajan koulutus tai eläintenhoitajan koulutus. Eläintenhoitajaa ja muita avustajia käytetään osaamistaan vastaavissa tehtävissä. Lisäksi vastaanotoilla voi työskennellä harjoittelijoita.

Valvonta-asetuksen 6. artiklan mukaan toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että kaikki sen virallista valvontaa harjoittava henkilöstö pysyy ajan tasalla toimivaltansa alalla ja saa säännöllistä lisäkoulutusta tarvittaessa. Laissa eläinlääkäriammattin harjoittamisesta (29/2000, 18 §) säädetään, että eläinlääkäriammattin harjoittaja on velvollinen ylläpitämään ja kehittämään ammattitoiminnan edellyttämää ammattitaitoa sekä perehtymään ammattitoimintaansa koskeviin säännöksiin ja määräyksiin. Eläinlääkäriammattin harjoittajan työnantajan tulee luoda edellytykset sille, että ammatinharjoittaja voi osallistua tarvittavaan ammatilliseen täydennyskoulutukseen.

Eläinlääkinnän talousarviossa on varattu määräraha eläinlääkäreiden ja eläintenhoitajan koulutusta varten ja vuosittain laaditaan henkilöstön koulutussuunnitelma. Suunnitelmana on, että kaikki vakituiset työntekijät tai pitkäaikaiset sijaiset osallistuvat ammatilliseen täydennyskoulutukseen vähintään kerran vuoden aikana ja kaikki virkaeläinlääkärit aluehallintoviraston järjestämiin työkokouksiin.

5.3 Tietojärjestelmät

Työnantaja on hankkinut kaikkien virkaeläinlääkäreiden käyttöön tietokoneet ja tietoliikenneyhteydet. Kunnaneläinlääkäreiden potilastietojärjestelmänä toimii Provet -ohjelmisto. Ohjelmistot ovat työnantajan kustantamia. Ohjelmistoon päivittyvät nautarekisterin tiedot sekä Sikavan ja Nasevan tiedot eläinlääkäriin toimialueelta.

Kaupungineläinlääkärit lähettävät ruokavirastoon vähintään kahden viikon välein raportin jokaisesta määräämästään antibioottikuurista ELKE:n Vetportti -järjestelmään. Tämä tapahtuu käytettävissä olevalla potilasohjelmalla (Provet) automaattisesti sähköisesti.

Käytössä ei ole valtakunnallista järjestelmää eläinsuojeluaineistojen arkistointiin, joten Porin kaupungin eläinsuojeluvalvonnan materiaali arkistoidaan sähköisesti kaupungin omaan tiedonhallintajärjestelmään.

Lounais-Suomen aluehallintoviraston alueella on käytössä Tiimeri-työtila eläinlääkärien asiakirjojen toimittamisen väylänä. Valvontaeläinlääkäri toimittaa eläinlääkärien asiakirjat Tiimeriin.

Eläinlääkintähuollon tietojärjestelmät – ELVI ja ELTE: ELVI eli eläinlääkintähuollon tietojärjestelmä sisältää aluehallintovirastojen toteuttaman eläinsuojelun otantavalvonnan maataloilla. Lisäksi järjestelmä sisältää eläinsuojelun kuljetustarkastukset, joista vastaavat aluehallintovirastot ja tarkastuseläinlääkärit. ELTE-tietojärjestelmä on toteutusvaiheessa. ELTE:ssä tulee olemaan toiminnallisuuksia seuraavien tehtävien hoitamisen tueksi:

- eläintautitapausten ja -epidemioiden hallinta ja eläintautien terveysvalvonta (esim. salmonellavalvonta)
- eläinten tunnistamisen ja rekisteröinnin valvonnassa asetettavien siirtokieltojen hallinta
- eläinten lääkitsemisen valvonta sekä mikrobilääkkeiden käyttötiedon kerääminen
- eläinten hyvinvoinnin valvonta
- eläinten kuljetukseen liittyvien lupien ja todistusten myöntäminen sekä eläinten hyvinvointilain mukaisten lupien käsittely

Eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvontaan liittyviä tietoja on valtakunnallisesti tallennettu Elvin lisäksi useisiin erillisiin tai toisiinsa liittyviin tietojärjestelmiin. Näistä eläintenpitäjärekisteri samoin kuin eläintenpitokieltoirekisteri ovat myös paikallisten viranomaisten käytettävissä. Valtakunnallisten sovellusten käytössä ongelmana ovat puutteet tietojen ajantasaisuudessa ja järjestelmien ajoittaiset käyttökatkot. Mikrobilääkkeiden käyttötietoja on kerätty vuodesta 2022 lähtien. ELKE:ssä oleva mikrobilääkkeiden käyttötiedon keruun osio (Vetportti) on otettu käyttöön vuonna 2022. Myöhemmin tulossa on osioita eläinten lääkitsemisen valvonnan tarpeisiin sekä kuljetukseen liittyvien lupien ja todistusten sekä eläinten hyvinvointilain mukaisten lupien käsittelyyn.

Eläintenpitäjärekisteri -sovellus on Ruokaviraston omistama eläintenpitäjien ja pitopaikkojen rekisteröintiin tarkoitettu sovellus. Sovelluksella rekisteröidään mm. kaikki lammas-, nauta-, sika- sekä vuohieläintenpitäjät, haaskaruokintapaikat, siipikarjanpitäjät, mehiläisten- ja kimalaistenpitäjät, turkiseläinten pitäjät sekä hevos-, kameli- ja hirvieläintenpitäjät. Vuonna 2023 on otettu käyttöön koirien rekisteröinti.

TRACES (Trade Control and Expert System) on komission ylläpitämä, internetissä toimiva järjestelmä mm. elävien eläinten ja eläimistä saatavien tuotteiden jäljitettävyyden ja valvonnan varmistamiseksi EU:n jäsenvaltioiden välisessä sisämarkkinakaupassa sekä tuonnissa EU:n ulkopuolisista maista ja viennissä EU:n ulkopuolisiin maihin. Järjestelmässä laaditaan sähköisesti sisämarkkinakaupassa vaadittavat terveystodistukset ja sivutuotteiden kaupalliset asiakirjat sekä eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen rajatarkastustodistukset. Lisäksi järjestelmässä laaditaan viennissä tarvittavia terveystodistuksia. TRACES-järjestelmää käyttävät sekä viranomaiset (mm. kunnaneläinlääkärit ja läänineläinlääkärit) että toimijat. Uuden valvonta-asetuksen (625/2017) myötä käyttöön on tullut uusi TRACES-NT. Uuden järjestelmän NT-lisäys on lyhenne sanoista New Technology.

Viranomaiskäytössä olevien tietojärjestelmien lisäksi toimijoilla on käytössään erilaisia seurantajärjestelmiä. Naseva eli nautatilojen terveydenhuollon seurantajärjestelmä on Eläintautien torjuntayhdistys ETT ry:n ylläpitämä selainpohjainen sovellus, jota käyttävät nautatilat, eläinlääkärit sekä muut toiminnan yhteistyötahot, kuten meijerit, teurastamot ja neuvonta. Nasevaan tallennetaan terveydenhuoltokäynnit tiloilta, jotka ovat solmineet terveydenhuoltosopimuksen eläinlääkärin kanssa. Eläinlääkärit ja tuottajat voivat hyödyntää Nasevaa lääkitys- ja hoitotietojen kirjauksessa. Sikava eli sikaloiden terveystuokitusrekisteri on Nasevaa vastaava sikatalouspuolen selainpohjainen sovellus. Naseva ja Sikava ovat kunnaneläinlääkäreiden jatkuvassa käytössä.

Valvonnan viranomaisestrinet Pikantti on vain viranomaisille suunnattu Ruokaviraston suljettu verkkopalvelu.

5.4 Yhteistyö ja viestintä

Ympäristöterveydenhuollon viestintää käsitellään suunnitelman kohdassa 1.11. Aktiivista viestintää tehdään pääsääntöisesti internet -sivuilla ja mediatiedotteita laatimalla sekä antamalla pyydettyä haastatteluja.

Viestintäsuunnitelmissa, toimintajärjestelmässä tai vastaavissa yksikön tai kunnan asiakirjoissa kuvattu viestintään liittyvä työn- ja vastuunjako. Erityistilanneviestintää on käsitelty valvontayksiköiden ja kuntien erityistilanne- ja valmiussuunnitelmissa.

Henkilöstön sisäistä viestintää tehdään ensisijaisesti sähköpostitse sekä Teams-sovelluksessa ja työkokouksissa, joita järjestetään neljän viikon välein. Viestintään voidaan käyttää myös puhelinta. Erityisesti normaalista poikkeavissa tilanteissa kiinnitetään huomiota siihen, että myös sisäinen tiedottaminen tilanteesta on riittävää ja että tilanteesta tiedotetaan tarvittavassa laajuudessa myös oman organisaation muita yksiköitä.

Eläinlääkintähuollon henkilöstö on aktiivisesti yhteydessä läänineläinlääkäreihin sähköpostin ja puhelimen välityksellä ja pitää aluehallintoviraston ajan tasalla kaikissa normaalista poikkeavissa tilanteissa.

5.5 Maksut

Eläinten terveyden- ja sairaanhoitopalvelut ovat asiakkaalle maksullisia. Kunnaneläinlääkärit perivät asiakkailta virkaehtosopimuksen mukaiset käynti- ja toimenpidepalkkiot sekä korvauksen matkakuluista. Eläinlääkäriin antama puhelinneuvonta on asiakkaalle maksutonta. Eläinlääkäripäivystystä varten on kaikissa valvontayksiköissä järjestetty keskitetty, maksullinen yhteydenotto palvelu.

Pieneläinkäynneistä vastaanotoilla peritään asiakkaalta klinikkamaksu, jonka suuruus on määritelty Porin seudun ympäristöterveydenhuollon vahvistetussa taksassa.

Eläinsuojeluvalvonnan toimenpiteistä ei peritä maksua. Eläintautivalvonnassa osa valvontatoimenpiteistä on maksullisia. Valvonta- tai kunnaneläinlääkäriin tehdessä maksullisia valvontatoimenpiteitä, kunta maksaa toimenpiteistä ja niihin liittyvistä matkakustannuksista ja muista kustannuksista korvauksen niiden suorittajalle. Tämän jälkeen kunta laskuttaa aiheutuneet kustannukset aluehallintovirastolta. Toimenpiteen suorittaja tekee aluehallintovirastolle laskutuspyynnön, jonka perusteella aluehallintovirasto laskuttaa asiakasta. Maksullisia valvontatoimenpiteitä ovat esimerkiksi siipikarjan salmonellavalvontaan liittyvä tarkastus ja näytteenotto, vapaaehtoiseen terveysvalvontaan liittyvä tarkastus ja näytteenotto, virallisen terveystodistuksen tai eläinlääkintätodistuksen laatiminen ja sivutuotelain mukainen valvonta.

Valvonnan toimeenpano

Porin kaupungin elinvoima- ja ympäristötoimialan ympäristö- ja terveysvalvontayksikön eläinlääkintä huolehtii eläinlääkintähuoltolain 15 §:ssä edellytetyllä tavalla eläintautilaissa, eläinsuojelulaissa, eläinten lääkitsemislaissa sekä sivutuotelainsäädännössä kunnaneläinlääkärille säädettyjen tai näiden lakien nojalla määrättyjen valvontatehtävien hoidon järjestämisestä.

5.6 Eläinten terveyden valvonta

5.6.1 Eläintautivalmius

Valvonta- ja kunnaneläinlääkäriin velvollisuuksiin kuuluu eläintautilain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpano ja noudattamisen valvonta kunnan alueella. Valvonta- ja kunnaneläinlääkäriin on alueellaan huolehdittava myös siitä, että eläintautien toteutukseksi tehdään

tarvittavat tutkimukset sekä siitä, että tarvittaessa välttämättömin rajoituksin estetään eläintaudin leviäminen.

Valvonta- ja kunnaneläinlääkäriin on tiedotettava vastustettavan eläintaudin esiintymisestä alueellaan ensisijaisesti aluehallinnon läänineläinlääkärille. Jos kyseessä on vaarallinen tai helposti leviävä eläintauti, ilmoittaminen pitää tehdä välittömästi, kun perusteltu epäily on herännyt. Virka-ajan ulkopuolella päivystävän läänineläinlääkäriin yhteystiedot saa vastaajasta, jonka numero löytyy tarvittaessa erityistilannesuunnitelmasta tai Ruokaviraston internetsivuilta. Kunnaneläinlääkäri tiedottaa asiasta mahdollisimman nopeasti myös oman alueen valvonta- ja valmiuseläinlääkärille. Myös sisäisestä tiedottamisesta esimiehelle ja oman valvontayksikön muille eläinlääkäreille sekä tarvittaessa tiedottamisesta läheisten valvontayksiköiden kunnaneläinlääkäreille huolehditaan.

Eläintautivalvonta pitopaikoissa tapahtuu normaalin kunnaneläinlääkäriin sairaskäynnin aikana tai aluehallintoviraston läänineläinlääkäriin valvontaeläinlääkärille antaman määräyksen perusteella. Erillisiä tarkastuksia eläintautien johdosta ilman epäilyä ei pitopaikoissa tehdä lukuun ottamatta terveysvalvontaohjelmiin ohjelmakohtaisesti liittyviä tarkastuksia. Vastustettavien eläintautien epäilytilanteissa kunnaneläinlääkäri tai valvontaeläinlääkäri voi tehdä tilalle valvontakäynnin myös ilman läänineläinlääkäriin antamaa erillistä toimeksiantoa. Kunnaneläinlääkärien päivystysjärjestelmä takaa sen, että eläinlääkäri on aina tavoitettavissa.

Epäily vaarallisesta tai helposti leviävästä eläintaudista voi tulla esimerkiksi kunnaneläinlääkäriin tai valvontaeläinlääkäriin tekemästä havainnosta, eläimen omistajan yhteydenotona tai aluehallintovirastosta tulevana tietona teurastamalla syntyneestä epäilystä, näytteen tutkimustuloksesta tai lähiseudulle levinneestä eläintaudista. Epäily zoonoottisesta eläintaudista voi tulla myös terveyskeskuksesta tai sairaalasta. Yksityisellä eläinlääkärillä on velvollisuus ilmoittaa eläintautiepäilyä valvonta- tai kunnaneläinlääkärille.

Epäiltäessä vastustettavaa eläintautia tilanteen nopea selvittäminen on alueella erityisen tärkeää, jotta mahdollisen eläintautitapauksen aiheuttamat kustannukset ja toiminnan rajoitukset elinkeinolle jäisivät mahdollisimman pieniksi.

Toimintaohjeet vaarallisen tai helposti leviävän eläintautitapauksen varalle löytyvät eläintautilainsäädännöstä, ja läänineläinlääkärit antavat tapauskohtaisia ohjeita sekä virka- että päivystysaikaan puhelimitse. Eläintautitapauksessa tilanteen johtovastuu on läänineläinlääkärillä. Valvonta- ja kunnaneläinlääkärit avustavat tilanteen hoitamisessa.

Tarvittaessa kunnaneläinlääkärit peruuttavat kiireettömät ajanvarausajat ja kiireelliset potilaat keskitetään valvontayksikössä yhdelle tai muutamalle kunnaneläinlääkärille, jolloin muut

kunnaneläinlääkärit voivat avustaa eläintautitapauksen edellyttämässä toimenpiteissä. Apua kiireellisten potilaiden hoitamiseen voidaan pyytää läheisiltä valvontayksiköiltä, jolloin omat toimivaltaiset eläinlääkärit voivat keskittyä eläintautitilanteen hoitamiseen. Virka-apupyynnön Satapelastukselle, poliisille tai puolustusvoimille tekee yleensä aluehallintovirasto. Aluehallintovirasto voi antaa määräyksiä myös sellaisille alueen eläinlääkäreille, jotka eivät ole virassa. Tiedottamisesta vastaa ensisijaisesti aluehallintovirasto ja Ruokavirasto.

Valvonta- ja kunnaneläinlääkärit osallistuvat aluehallintoviraston järjestämiin työkokouksiin, joissa käsitellään myös eläintautivalmiuteen liittyviä asioita. Henkilöstö osallistuu mahdollisuuksien mukaan myös muuhun eläintautivalmiutta edistävään koulutukseen, jos sellaista tulee tarjolle.

Elävien eläinten ja eläimistä saatavien tuotteiden EU:n sisämarkkinakaupan valvonta on oleellinen osa eläintautivalvontaa, sillä mahdollinen eläintautien leviäminen Suomeen saattaisi tapahtua juuri näiden kautta. Kunnaneläinlääkärit toimeenpanevat alueellaan sekä sisämarkkinakaupan tuonnin että viennin valvontaan liittyvät toimeenpanotehtävät.

Valvonta- ja kunnaneläinlääkärit valvovat heille valvottaviksi säädettyjä sivutuotealan laitoksia ja osallistuvat tarvittaessa laitostarkastuksiin. Lisäksi valvontaeläinlääkäri ja praktikkoeläinlääkärit tekevät tarkastuskäyntejä toimialueensa muihin paikkoihin, joissa sivutuotteita käsitellään, kerätään, kuljetetaan, käytetään tai hävitetään.

5.6.2 Eläintautien ilmoittaminen

Eläinlääkärit tekevät kuukausittain ilmoituksen aluehallintovirastoon alueellaan epäillyistä tai todetuista eläintaudeista (ns. kuukausi-ilmoitus). Ilmoitus tehdään aina seuraavan kuun 15. päivään mennessä. Kunnaneläinlääkärit huolehtivat kukin omalta osaltaan ilmoitusten tekemisestä.

Kunnaneläinlääkäriellä on velvollisuus ilmoittaa erikseen lueteltujen zoonoosien eli eläimistä ihmisiin tarttuvien tautien esiintymisestä terveyskeskuksen tartuntataudeista vastaavalle lääkärielle. Velvollisuus on kirjattu eläintautien ilmoittamisesta ja mikrobikantojen toimittamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1010/2013) 15 §:ään. Ruokamyrkytys- ja vesiepidemioiden selvitystyöryhmää on mahdollista tarvittaessa käyttää hyväksi myös zoonoositapausten selvittämisessä.

5.6.3 Eläintauteja tutkivat laboratoriot

Vastustettavia eläintauteja koskevat tutkimukset voidaan tehdä ainoastaan Ruokavirastossa tai Ruokaviraston hyväksymässä laboratoriossa. Ilmoitettavia eläintauteja tutkivat laboratoriot tekevät ilmoituksen toiminnastaan Ruokavirastolle. Ruokaviraston internetsivuilla on rekisteri vastustettavia eläintauteja tutkivista laboratorioista.

5.6.4 Pakollinen ja vapaaehtoinen terveysvalvonta

Tuotantoeläimille toteutetaan useita terveysvalvontaohjelmia, joista vain salmonellavalvonta on pakollinen. Kansallinen salmonellavalvontaohjelma koskee kana-, broileri- ja kalkkunaparvia, uudistuseläimiä tuottavia sikaloita, keinosiemennyssonneja ja raakamaitoa tuottavia nautojen pitopaikkoja. Salmonellavalvontaohjelman toimeenpanoa tiloilla valvovat valvonta- ja kunnaneläinlääkärit. Valvonta- tai kunnaneläinlääkäri seuraa toimijan toteuttaman näytteenoton säädöstenmukaisuutta, hallinnoi parvista toimitettuja saapumisilmoituksia sekä huolehtii tilalle tehtävien valvontakäyntien toteutumisesta. Jos terveysvalvontaa ei ole toteutettu säädösten mukaisesti, asiasta ilmoitetaan aluehallintovirastoon.

Pakolliseen salmonellavalvontaohjelmaan kuuluville siipikarjatiloihin tehdään valvontakäynti kerran vuodessa. Käynnin yhteydessä huolehditaan virallisesta näytteenotosta, tarkastetaan tiedot tuotannosta, lintujen terveydentilasta, toimijan tekemistä näytteenotoista ja laboratoriotutkimusten tuloksista sekä tarkastetaan pitopaikan tuotantohygieeniset olosuhteet. Käynnin yhteydessä varmistetaan, että eläinten pitäjän toimesta tapahtuva näytteenotto ja parven tunnistaminen ja ilmoittaminen tehdään lainsäädännön mukaisesti. Valvontakäynnistä laaditaan kirjallinen tarkastuskertomus, jonka valvontaeläinlääkäri toimittaa Tiimeriin.

Pitopaikat voivat liittyä vapaaehtoiseen terveysvalvontaan lampaiden ja vuohien maedi-visnan, tarhattujen hirvieläinten tuberkuloosin tai kalojen BKD -taudin varalta. Myös siipikarjan vientilaitoksilla on erillinen terveysvalvonta- ja näytteenotto-ohjelma. Valvonta- tai kunnaneläinlääkäri hyväksyy tai ottaa vastaan ilmoituksen toimialueellaan sijaitsevien tilojen liittymisestä terveysvalvontaohjelmaan tai siitä eroamisesta. Kunnaneläinlääkäri tai valvontaeläinlääkäri voi myös esittää aluehallintoviraston eläinlääkärille tilan erottamista terveysvalvontaohjelmasta. Terveysvalvontaan liittyy säännöllinen käynti pitopaikoissa ja näytteenotto tai näytteenoton seuranta. Kunkin valvontaohjelman osalta on erikseen määriteltävä valvontakäyntien vuositasoinen määrä.

Jos havaitaan, että jotakin terveysvalvontaohjelmaa ei ole toteutettu säädösten mukaisesti, eläinlääkäri huomauttaa asiasta, ohjeistaa toimijaa ja kirjaa havaitun epäkohdan tarkastuspöytäkirjaan sekä tietojärjestelmään. Asia viedään Aluehallintoviraston tietoon ja tehdään tarvittaessa ylimääräinen valvontakäynti läänineläinlääkäriin määräyksestä. Eläinlääkäri valvoo, että terveysvalvontaohjelmaa noudatetaan jatkossa.

Tiedot terveysvalvontaohjelmiin kuuluvien tilojen lukumääristä käyvät ilmi suunnitelman liitteenä olevasta resurssitarpeen kartoituslomakkeesta.

Vesiviljelylaitosten terveysvalvonta

Vesiviljelylaitoksilta otetaan kalanäytteitä EU:n hyväksymien VHS-ohjelmien ja lisävakuusohjelmien (mm. BKD, IPN, Gyrodaktylus salaris) mukaisesti. Vesiviljelylaitoksia valvova hygieenikkoeläinlääkäri osallistuu säännöllisesti vesiviljelylaitoksia koskeviin ja niiden valvontaan liittyviin koulutustilaisuuksiin (mm. Kalaterveyspäivä, Ruokaviraston koulutukset).

Kalanviljelylaitosten osalta tavoitteena on tarkastaa sisämaan lohikalanviljelylaitokset yhden kerran vuodessa (matalan riskin laitokset; ruokakalalaitos sisämaassa) tai kaksi kertaa vuodessa (korkean riskin laitokset; sisämaan laitos, jolla on emokaloja tai elävää kalaa myyvä laitos sisämaassa = poikaslaitos). Merialueen laitokset tulee tarkastaa joka toinen vuosi (matalan riskin laitos) tai kerran vuodessa (korkean riskin laitos). Emokala- ja poikaslaitokset on tavoitteena tarkastaa kaksi kertaa vuodessa.

Porin alueella on neljä ruokakalan kasvattamo merialueella.

5.6.5 Muu eläintautivalvonta

Tuotantoeläinten terveyttä valvotaan erikseen määriteltyjen vastustettavien eläintautien osalta vuosittaisin ohjelmin. Suurin osa pyydetyistä näytteistä perustuu EU:n yhteiseen lainsäädäntöön. Suomelle myönnetty virallinen tautivapaus tietyistä merkittävistä eläintaudeista edellyttää tautivapauden todentamista vuosittaisin otannoin. Ruokavirasto pyytää vuosittain seurantanäytteiden ottamista erillisen suunnitelman mukaan.

Otantoihin liittyvät näytteet ottaa yleensä valvontaeläinlääkäri läänineläinlääkärin määräyksestä. Valvontaeläinlääkäri huolehtii siitä, että näytteet otetaan määräajassa ja tiedottaa välittömästi aluehallintovirastolle ja/tai Ruokavirastoon, jos näytteenotto suunnitelman mukaisesti ei jostain syystä, esimerkiksi tuotantotilan toiminnan lopettamisen vuoksi, onnistu tai jos näytteitä ei pystytä ottamaan annetussa määräajassa. Jos valvontaeläinlääkäri tai määräyksen saanut kunnaneläinlääkäri on estynyt, huolehditaan siitä, että näytteet ottaa joku muu virkaeläinlääkäri, jolla ei ole vakituista asiakassuhdetta näytteenoton kohteeseen. Jos läänineläinlääkärin määräys on henkilökohtainen, pyytää eläinlääkäriin esimies aluehallintovirastosta uuden määräyksen. Valvontaeläinlääkärit huolehtivat näytteenoton toteutumisesta poissaolojensa aikana.

Eläinten keinollinen lisääminen

Suurelänpraktikot hoitavat akuuttipraktiikkansa ohessa tammojen siemennyksiä sekä tiineystutkimuksia. Porin seudulla on yksi oriasema. Alueella ei ole hevosten alkionsiirtotoimintaa.

Kyyhkyslakat

Porin seudulle on rekisteröity kymmenkunta kyyhkyslakkaa. Eläinsuojelulainsäädännön noudattamista näissä valvotaan samoin periaattein, kun muissakin eläintenpitopaikoissa.

5.7 Eläinten merkitsemisen ja rekisteröinnin valvonta

Nautojen, sikojen ja vuohien sekä siipikarjan pitäjiä on ennen eläinten pidon aloittamista rekisteröidyttävä eläintenpitäjiksi oman kuntansa maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Ammattimaisesti nautaeläimiä, sikoja, lampaita tai vuohia ostavan tai myyvän henkilön on lisäksi rekisteröidyttävä eläinvälittäjäksi aluehallintovirastoon. Kalanviljelylaitosten on rekisteröidyttävä vesiviljelyrekisteriin. Nautojen, sikojen, lampaiden ja vuohien merkitsemisestä ja rekisteröinnistä sekä siipikarjan ja eräiden muiden lintujen tunnistamisesta on annettu eläinlajikohtaiset ohjeet.

Kunnat eivät valvo aktiivisesti eläinten merkitsemistä ja rekisteröintiä. Jos eläinten merkitsemisessä tai rekisteröinnissä havaitaan puutteita, niistä ilmoitetaan aluehallintovirastoon.

5.8 Sisämarkkina- ja kolmasmaa kauppa

Tuonti EU:n ulkopuolelta ja vienti EU:n ulkopuolisiin maihin

Kolmansista maista tuotavat elävät eläimet ja eläinperäiset tuotteet saapuvat Suomeen aina eläinlääkinnällisen rajatarkastusaseman kautta, jossa niille suoritetaan eläinlääkinnällinen rajatarkastus, eivätkä tuodut erät yleensä aiheuta toimenpiteitä alue- tai paikallistasolla. Joissakin tapauksissa tuonnin salliminen edellyttää erityistä jälkivalvontaa määräpaikassa. Porissa alueen virkaeläinlääkärit käsittelevät TRACES -ilmoitukset ja suorittavat paikallistason toimenpiteet ilmoitusten johdosta, kun joko TRACES -järjestelmästä tai aluehallintovirastolta tulee tieto, että paikkakunnalle saapuu kolmansista maista eläin- tai tuote-eriä. Jos aluehallintovirasto ilmoittaa, että paikkakunnalle saapuu kolmansista maista eläin- tai tuote-eriä, joissa on syytä epäillä eläintautiriskiä tai jos epäillään, että eläin- tai tuote-erä on tuotu maahan laittomasti, toimivat virkaeläinlääkärit läänineläinlääkäriin antamien ohjeiden mukaisesti.

Jos aluehallintovirasto ilmoittaa kolmansista maista tuotavista tuotteista tai eläimistä, joissa on syytä epäillä eläintautiriskiä tai joiden epäillään tai tiedetään olevan laittomasti maahantuotuja, toimitaan seuraavasti:

- Selvitetään, milloin ja minne eläimet tai tuotteet ovat tulossa tai tulleet;
- Selvitetään, minkälaisesta riskistä on kysymys;
- Selvitetään eläinten tai tuotteiden omistaja ja/tai haltija ja yhteystiedot;
- Toimitaan erityistilannesuunnitelmassa annettujen hälytysohjeiden mukaisesti.

- Arvioidaan tilanteessa tarvittavat voimavarat. Ympäristöterveydenhuollon johtaja päättää tarvittaessa vastuunjaosta ja erityisjärjestelyistä tarvittavien voimavarojen vapauttamiseksi tilanteen hoitamiseen;
- Toimitaan aluehallintoviraston antamien ohjeiden mukaisesti.

Kolmansiin maihin vietäessä viejä pyytää virkaeläinlääkäriltä tarkastusta ja selvittää vientiehdot. Viejän on varmistettava huolella, että vientikohdemaan vaatimat ehdot viennille täyttyvät.

Suosittelavaa on, että vaadittavat ehdot tai valmis terveystodistus on lähetetty kohdemaan viranomaisilta Ruokaviraston tai maa- ja metsätalousministeriöön. Jos kohdema ei lähetä valmista terveystodistusta, eikä sitä ole ennestään (aiemmista vastaavista vienneistä voi kysyä Ruokavirastosta), viejä laatii terveystodistuksen Ruokaviraston antamalle pohjalle kohdemaan ehtojen mukaisesti ja Ruokavirasto ja kohdemaan viranomaiset hyväksyvät todistuksen ja lopullinen todistusmalli lähetetään Ruokaviraston tiedoksi. Virkaeläinlääkäri ja Ruokavirasto tarkistavat yhteistyössä, voidaanko vientiehdot vietävän eläimen tai tuotteen kohdalla täyttää. Jos ehtoja ei voida täyttää, MMM yhteistyössä Ruokaviraston kanssa voi neuvotella kohdemaan kanssa vaatimuksista. Euraasian talousliiton vientitodistukset on tilattava Ruokavirastosta. Vain virkaeläinlääkäri voi laatia ja tilata vientitodistuksia. Elävien eläinten kohdalla tarkastukset tekee ja todistuksen täyttää yleensä kunnaneläinlääkäri, naudat ja sian sukusolujen ja alkuiden kohdalla läänineläinlääkäri. Toimenpiteiden kustannuksista vastaa viejä. Venäjän lisäksi EU-tasolla on neuvoteltu harmonisoiduista vientiehdoista mm. USA:n ja Kanadan kanssa. Tällöin Ruokavirasto kommentoi vientiehtoja ja antaa mahdollisen valmiin todistuksen, jos sellainen on jo sovittu.

Sisämarkkinakauppa

Tiettyjen eläinten ja tuotteiden sisämarkkinatuojat ja viejät rekisteröityvät tai hakevat tuontilupaa Ruokavirastolta. Ruokavirasto lähettää tiedon rekisteröinneistä ja tuontiluvista ohjeineen kyseisen alueen aluehallintovirastoon ja tapauskohtaisesti myös kunnaneläinlääkärille tai muulle valvovalle virkaeläinlääkärille. Nämä rekisteröinnit ja tuontiluvat kirjataan sekä huomioidaan erityisesti, mille eläimelle tai tuotteelle ne on tarkoitettu ja koskevatko rekisteröinnit sisämarkkinatuontia vai -vientä. Monilla toimijoilla on useita rekisteröintejä tai tuontilupia, mutta yksi rekisteröinti koskee vain yhtä tuotetta tai vain sisämarkkinatuontia tai -vientä. Rekisteröinti on voimassa seuraavan kalenterivuoden tammikuun loppuun, tuontilupa on voimassa vuoden myöntämispäivämäärästä.

Useimmat Ruokaviraston sisämarkkinakaupan ohjeet löytyvät myös Ruokaviraston internetsivuilta. Erityisesti silloin, kun rekisteröintiä tai tuontilupaa ei vaadita, voi ohjeet lukea sieltä. Apua saa myös eläinlääkintä- ja EU-lainsäädännöstä. Epäselvissä tapauksissa tulee kääntyä läänineläinlääkäriin tai Ruokaviraston puoleen. Tuontieriä ei saa tarkastuksessa hyväksyä eikä vientieriä lähettää, jollei virkaeläinlääkäri ole täysin varma ehtojen täyttymisestä.

Sisämarkkinatuonnissa tuojalla on tiettyjen eläinten ja tuotteiden kohdalla velvollisuutena lähettää Ruokavirastoon ennakoilmoitus tuotavasta erästä. Ruokavirasto lähettää ennakoilmoitukset sähköpostitse kyseiseen aluehallintovirastoon. Tuotavien erien mukana seuraa lähtömaassa virkaeläinlääkäriin myöntämä TRACES-terveystodistus ja mahdolliset muut asiakirjat. Aluehallintovirasto seuraa saapuvia eriä TRACES-järjestelmän avulla ja määrää virkaeläinlääkäriin tarvittaessa tarkastamaan saapuneet erät. Virkaeläinlääkäri toimii tapauskohtaisesti Ruokaviraston ja aluehallintoviraston ohjeiden mukaisesti. Tarkastuksen raportointi tapahtuu TRACES-järjestelmässä.

Tavoitteena on, että jokaisen tuojan, etenkin uusien, osalta tarkastetaan yksi lähetys, mieluiten ensimmäinen, vuosittain. Jos puutteita havaitaan, tehdään tarvittaessa uusintatarkastuksia. Tarkastuksia kohdennetaan riskiperusteisesti erityisesti tuotantoeläineriin, jotka tuodaan uudesta ja/tai hyvin erilaisen eläintautistatukseen omaavasta maasta, sekä jos tuoja ei noudata ETT:n vaatimuksia. Hylätyistä eristä (nykyisin myös lemmikkieläintuonneista tehty hallintopäätökset) tulee ilmoittaa Ruokavirastoon. Tällaisista toimenpiteistä päättäminen edellyttää yhteydenpitoa myös lähettäjämään viranomaisiin. Annettujen määräysten toteutuminen seurataan aina, esim. varmistamalla, että eläimet on palautettu alkuperämaahan tai että ne on lopetettu. Seuranta tapahtuu pyytämällä esim. virka-apua tullilta ja tekemällä yhteistyötä alkuperämaan viranomaisten kanssa.

Kaikki kunnaneläinlääkärit eivät vielä joko käytä TRACES-järjestelmää lainkaan tai eivät ole sen käytössä riittävän kokeneita tai motivoituneita. Jos kunnaneläinlääkärillä ei ole mahdollisuutta itse käyttää TRACES-järjestelmää, hän voi pyytää läänineläinlääkärinä viemään tarkastuksen tuloksen järjestelmään puolestaan.

Mikäli saapuva erä ei täytä tuonnin ehtoja, valvontaeläinlääkäri tai erikseen tapauskohtaisesti valittava eläinlääkäri sopii Ruokaviraston, aluehallintoviraston ym. viranomaisten kanssa sovittavista toimenpiteistä sekä noudattaa annettuja ohjeita ja määräyksiä sekä tehdään vaadittavat ilmoitukset/raportoinnit.

Sisämarkkinaviennissä toimija pyytää kunnaneläinlääkärinä tarkastamaan lähetyksen ennen vientiä. Tarkastuksen perustella virkaeläinlääkäri tekee erälle terveystodistuksen TRACES-järjestelmässä. Porin seudun sisämarkkinavienti liittyy valtaosin rekisteröityjen hevosten liikkumiseen.

Sisämarkkinaviennissä viejän on pyydettävä valvovalta virkaeläinlääkäriltä lähetettävien Ea 4 liitteen I mukaisten erien tarkastamista (poikkeuksena ei-kaupalliset koirat, kissat, hillerit ja fretit, jolloin vientiin liittyvät tarkastukset ja asiakirjat voi tehdä myös muu kuin virkaeläinlääkäri).

Pääsääntöisesti terveystodistuksen I-osan täyttäminen on viejän tehtävänä, eläinlääkäri kuitenkin tarkastaa ja tarvittaessa korjaa viejän laatiman I-osan. Jos viejä ei ole rekisteröitynyt TRACES-järjestelmään, jää myös terveystodistuksen I-osan täyttäminen tarkastavan virkaeläinlääkäriin vastuulle terveystodistuksen (II-osa) lisäksi. Tällöin viejän on annettava tarvittavat tiedot hänelle todistuksen laatimista varten. Toimenpiteet tehdään viejän kustannuksella.

Virkaeläinlääkäreiden tulee seurata mahdollinen eristä vastaanottajamaassa saatava palaute ja reagoida siihen. Esim. TRACES- terveystodistuksen valvonta eli III-osion täyttö TRACES-järjestelmän kautta.

5.9 Eläinten hyvinvoinnin valvonta

Eläinten hyvinvoinnin valvonnalla tarkoitetaan eläinsuojelulain, eläinkuljetuslain ja eläinkuljetusasetuksen sekä niiden nojalla annettujen säädösten perusteella tehtävää eläinsuojeluvalvontaa. Eläinsuojeluvalvontaa hoitavat paikallistasolla eläinten pitopaikoissa valvonta- ja kunnaneläinlääkärit, tarvittaessa kunnan terveydensuojeluvalvontaa hoitavat viranhaltijat sekä poliisi. Eläinkuljetuksia valvoo maanteillä pääsääntöisesti poliisi, mutta myös aluehallintoviranomaisella sekä valvonta- ja kunnaneläinlääkäriillä on oikeus tehdä eläinkuljetuksia koskevia tarkastuksia tietyin ehdoin. Valvontaa tehdään käytännössä sekä epäilyn perusteella tehtävinä tarkastuksina, että ennalta suunniteltujen ohjelmien perusteella. Uudistunut eläinsuojelulainsäädäntö tuo muutoksia myös valvonnan toimenpanoon vuonna 2024.

Eläinsuojelutarkastuksessa tarkastetaan, että eläinsuojelulainsäädännössä kyseisen eläimen pitämiseksi asetettuja vaatimuksia noudatetaan. Käynnillä tarkastetaan paitsi eläimet ja eläinten pitopaikka ja pitopaikan olosuhteet, myös eläimiä varten tarkoitettu ruoka ja juoma sekä välineet ja varusteet. Eläinsuojelutarkastuksesta kirjoitetaan aina tarkastuskertomus, joka annetaan tai toimitetaan asiakkaalle.

Valvontaeläinlääkäri arkistoi tarkastuskertomuksen tai eläinsuojelupäätöksen liitteineen kaupungin asiakirjajärjestelmään sekä toimittaa siitä kopion aluehallintovirastoon Tiimeri-työtilaan kuukauden kuluessa tarkastuksen tekemisestä. Jos tarkastuksella on todettu mahdollisia täydentävien ehtojen indikaattoreiden laiminlyöntejä, lähetetään päätös tai kertomus aluehallintovirastoon välittömästi ja aina viikon sisällä tehdystä tarkastuksesta. Jos tarkastuksessa todetaan, että eläinsuojelulainsäädäntöä on rikottu, voidaan kopio asiakirjasta toimittaa myös poliisille esitutkintaa varten. Asiakkaalle veloitteita sisältävä eläinsuojelupäätös samoin kuin kuulemisasiakirja toimitetaan asiakkaalle todisteellisesti (saantitodistus, toimittaminen henkilökohtaisesti kuittausta vastaan, haastemies).

Jos tarkastuksella todetaan määräystenvastaisuutta, annetaan määräaika asian korjaamiseksi. Määräajan umpeuduttua tarkastetaan määräysten noudattaminen joko tarkastuskäynnillä tai asiakirjoista. Myös uusintatarkastuksesta kirjoitetaan aina tarkastuskertomus. Tarvittaessa käytetään eläinsuojelulain pakkokeinoja (määräys, kielto), jos neuvonta ja ohjaus eivät ole riittäviä epäkohdan korjaamiseksi tai tilanne vaatii välittömiä toimenpiteitä. Jos asiakas veloitetaan korjaamaan havaittuja epäkohtia pakkokeinoin, asiakkaalle varataan aina ennen päätöksen antamista mahdollisuus tulla kuulluksi, ellei asia ole kiireellinen. Kuuleminen tehdään kirjallisesti ja vastineen antamiselle annetaan kohtuullinen aika aina, kun se on eläinten hyvinvoinnin kannalta mahdollista. Jos kuuleminen tehdään suullisesti, asiakkaan antama vastine kirjataan aina päätökseen.

Tarvittaessa kunnaneläinlääkäri, kunnan terveydensuojeluvalvontaa hoitava viranhaltija tai poliisi voi ryhtyä eläinsuojelulain 44 §:n mukaisiin kiireellisiin toimenpiteisiin eläinten hyvinvoinnin turvaamiseksi, kunnes eläimen omistaja joko korjaa eläinten pitoon liittyvät epäkohdat tai päättää eläinten lopettamisesta. Eläinten omistajalle on aina syytä tässä yhteydessä kertoa siitä, että hän on vastuussa toimenpiteistä, esimerkiksi tilapäisestä hoidosta, syntyvistä kustannuksista. Jos eläimen omistaja toteaa, että hän ei pysty jatkossakaan huolehtimaan eläimestä, tehdään päätös tarvittavista toimenpiteistä. Jos eläimen arvo ei ole vähäinen, pitää harkita mahdollisuudet eläimen myymiseksi pitoon tai teuraaksi, jolloin eläimen omistaja saa pitää myyntitulot, joista on vähennetty esimerkiksi tilapäisen hoidon järjestämisestä aiheutuneet menot. Jos myymisen yrittäminen ei ole tarkoituksenmukaista, eläin voidaan luovuttaa eläinsuojeluyhdistykselle uudelleen sijoitettavaksi, lopettaa tai teurastaa.

Jos tarkastuksella todetaan tarve eläinsuojelulain 44 §:n mukaisille kiireellisille toimenpiteille, ollaan tarvittaessa yhteydessä aluehallinnon eläinlääkäriin ja toimitaan tilanteessa parasta harkintaa käyttäen. Eläimelle voidaan tarvittaessa järjestää lyhytaikainen tilapäinen hoito tilanteen selvittämisen ajaksi. Pieneläinten tilapäisen hoidon järjestämispaikkana toimivat samat yrittäjät, joilla on kaupungin kanssa sopimus löytöeläinten vastaanottamisesta. Suurelaimille pyritään ensisijaisesti järjestämään riittävä hoito pitopaikassa. Jos suurelain joudutaan siirtämään, pitää muistaa tarvittavien ilmoitusten tekeminen eläinrekistereihin.

Vaikeimmissa tapauksissa vastuu tarkastuksen ja päätöksen tekemisestä voidaan siirtää kunnalta läänineläinlääkärille. Kunta voi pyytää tapauksen siirtoa aluehallintovirastolle esimerkiksi tilanteessa, jossa toimija ei ole noudattanut hänelle toistuvasti annettuja kieltoja tai määräyksiä, ja kieltoa tai määräystä on tarvetta tehostaa uhkasakolla tai teettämishallalla. Kunta voi pyytää tapauksen siirtoa aluehallintovirastolle myös tilanteessa, jossa tarkastuskohteessa on useita eläimiä, joiden osalta on tarve ryhtyä eläinsuojelulain 44 §:n mukaisiin välittömiin toimenpiteisiin eläinten hyvinvoinnin turvaamiseksi.

Valtakunnallisen ohjelman mukaan kunnan on erikseen suunniteltava, kuinka varmistetaan eläinten hyvinvointi eläinsuojelulain 44 §:n mukaisissa kiiretoimenpiteissä mm. selvittämällä yhteistyötahot tapausten hoitamiseksi.

5.9.1 Epäilyyn perustuva tarkastus

Eläinsuojeluviranomainen voi tarkastaa epäilyn perusteella eläinten pitopaikan. Asia tulee useimmiten vireille yksityishenkilön yhteydenoton perusteella. Kaupungin internetsivuilla on yhteystiedot sekä sähköinen lomake eläinsuojeluilmoituksen tekemistä varten. Jos kunnaneläinlääkärille syntyy praktiikkatyössä epäily eläinsuojelusäännösten vastaisesta menettelystä, hän ilmoittaa ensisijaisesti asiasta valvontaeläinlääkärille, joka huolehtii asian selvittämisestä ja tarvittavista toimenpiteistä.

Koska suurin osa pieneläinten eläinsuojelutarkastuksista perustuu yksityishenkilöiden tekemiin ilmoituksiin, halutaan ilmoittamiskynnys pitää mahdollisimman matalana. Ilmoittajan henkilöllisyyttä ei kerrota tarkastuksen kohteelle, jos ilmoittaja ei sitä halua. Ilmoituksen voi myös tehdä nimettömänä. Ilmoituksen johdosta tehdään aina eläinsuojelutarkastus, ellei ole perustellusta syystä ilmeistä, että ilmoitus on aiheeton.

Valvontaeläinlääkärin mukana voi tarvittaessa olla valvontayksikön toinen virkaeläinlääkäri, terveydensuojeluvalvontaa hoitava viranhaltija tai poliisi. Virka-apua tarkastuksen turvaamiseksi pyydetään etukäteen Lounais-Suomen poliisin Turun tilannekeskuksesta faksilla tai sähköpostitse, tai, jos virka-avun tarve ilmenee tarkastuksen yhteydessä yllättäen, poliisin tilannekeskuksesta tai hätäkeskuksesta puhelimitse.

Otantaan perustuvat tarkastukset eivät kuulu kunnan tehtäviin.

5.9.2 Luvan- ja ilmoituksenvaraisen toiminnan valvonta

Tarkastuksia voidaan tehdä myös ilman epäilyä sellaisiin paikkoihin, joissa toiminta edellyttää eläinsuojelulaissa tarkoitetun luvan hakemista aluehallintovirastolta tai ilmoituksen tekemistä aluehallintovirastolle. Tällaisia paikkoja ovat esimerkiksi sirkukset, eläintarhat ja eläinnäyttelyt, eläinkaupat, pieneläinlaitokset, suuret kennelit sekä ravi- ja ratsastustallit, riistaeläintarhat ja lihan, munien tai siitoseläinten tuotantotarhat. Ilman epäilyä tarkastuksia saadaan tehdä myös eläinkilpailuihin ja muihin vastaaviin tilaisuuksiin.

Luvan- ja ilmoituksenvaraisen toiminnan mukaiset kohteet käyvät ilmi suunnitelman liitteenä olevasta kohdekohtaisesta tarkastussuunnitelmasta. Valvontaeläinlääkäri tarkastaa kohteet toiminnan alkaessa ja sen jälkeen kohdekohtaisen riskinarvioinnin perusteella.

5.9.3 Muu hyvinvoinnin valvonta

Eläinkuljetukset

Eläinkuljetuksia valvoo maanteillä pääsääntöisesti poliisi, mutta myös aluehallintoviranomaisella sekä kunnaneläinlääkärillä ja valvontaeläinlääkärillä on oikeus tehdä eläinkuljetuksia koskevia tarkastuksia tietyin ehdoin. Porin kaupungineläinlääkärit voivat olla mukana aluehallintoviraston tai poliisin tekemässä tarkastuksessa. Oma-aloitteisia tarkastuksia ei ole tehty.

Teurastamot

Niissä pienteurastamoissa, joiden valvonnasta kaupungineläinlääkäri on tehnyt sopimuksen Ruokaviraston kanssa, tarkastuseläinlääkärinä toimiva kunnan virkaeläinlääkäri suorittaa myös eläinsuojeluvälvontaa teurastamossa. Tarkastuseläinlääkärillä on oikeus tarkastaa myös teurastamolle saapuvat eläinkuljetukset. Mikäli tarkastuseläinlääkäri epäilee, että teurasteläimiä toimittavassa eläintenpitoyksikössä on rikottu eläinsuojelulainsäädäntöä, hänen on ilmoitettava asiasta Aluehallintovirastoon. Näin läänineläinlääkäri voi määrätä paikallisen virkaeläinlääkärin suorittamaan tarkastuksen kyseiseen pitopaikkaan.

5.10 Eläimistä saatavat sivutuotteet

Sivutuotelain mukaisesti Ruokavirasto laatii valtakunnallisen valvontasuunnitelman sivutuotevalvonnan järjestämiseksi. Kunnat huolehtivat suunnitelman mukaisten tarkastusten toteuttamisesta. Elintarvikehuoneistojen sivutuoteasetuksen mukainen valvonta pyritään tekemään elintarvikelain mukaisten valvontakäyntien yhteydessä.

5.10.1 Sivutuotelaitosten valvonta

Ruokaviraston nettisivuilla ylläpidettävältä hyväksytyjen ja rekisteröityjen sivutuotealan laitosten listalta on nähtävissä ajantasainen luettelo alueen laitoksista ja niiden sijainnista.

Valvontaeläinlääkäri hyväksyy toimialueellaan sivutuoteasetuksen mukaiset polttolaitokset, rinnakkaispolttolaitokset, johdettujen tuotteiden varastointilaitokset silloin, kun tuotteet on tarkoitettu hävittämään polttamalla tai hyväksytylle kaatopaikalle toimittamalla ja väliasteenlaitokset, joissa varastoidaan tai esim. suolataan, jäädytetään tai lajitellaan käsittelemättömiä sivutuotteita. Valvontaeläinlääkäri rekisteröi tekniset laitokset, johdettujen tuotteiden varastointilaitokset silloin, kun tuotteet on tarkoitettu tekniseen käyttöön, tilarehustamot, keräyskeskukset silloin, kuin ne eivät sijaitse teurastamon yhteydessä sekä toimijat, jotka käyttävät sivutuotteita erityisiin ruokintatarkoituksiin. Hyväksyntä- ja rekisteröintipäätökset ilmoitetaan välittömästi aluehallintovirastoon ja Ruokavirastoon.

Valvontaeläinlääkäri valvoo hyväksymiään ja rekisteröimiään laitoksia ja toimijoita. Valvontaeläinlääkäri valvoo myös Ruokaviraston hyväksymiä ja rekisteröimiä laitoksia, kuten käsittelylaitoksia, lemmikkieläinten ruokia valmistavia laitoksia ja rehusekoittamoita. Tarkastukset on pyrittävä mahdollisuuksien mukaan tekemään ennalta ilmoittamatta. Saapuneiden sivutuote-erien osalta kunnaneläinlääkäri täyttää valvontaosion kaupalliseen asiakirjaan (DOCOM) TRACES- järjestelmään. Ennen kuittausta tai valvontaa on varmistettava, että erä on saapunut laitokselle.

Ruokavirasto määrittelee vuosittaisessa valvontasuunnitelmassa kunkin laitostyyppin osalta riskinarviointiin perustuen ne laitokset nimeltä, jotka valvontaeläinlääkäri on vuoden aikana vähintään tarkastettava. Mikäli valvontavuoden aikana todetaan tarkastuksen tarve jollakin suunnitelman ulkopuolisella laitoksella, tarkastus tehdään suunniteltujen tarkastusten lisäksi. Valvontaeläinlääkärit toimittavat valvontaan liittyvät tarkastuskertomukset mahdollisimman nopeasti tarkastuksen jälkeen tiedoksi aluehallintovirastoon ja Ruokavirastoon. Mikäli tarkastuksella todettua puutetta ei saada poistettua kehotuksilla ja joudutaan käyttämään sivutuotelain mukaisia hallinnollisia pakkokeinoja, pakkokeinopäätökset toimitetaan aluehallintovirastoon ja Ruokavirastoon.

5.10.2 Sivutuotteita käyttävien ja hävittävien toimijoiden valvonta

Haaskatoiminnalla tarkoitetaan käsittelemättömien sivutuotteiden käyttöä luonnonvaraisten eläinten ruokinnassa. Tuotantoeläimistä saatuja sivutuotteita on luvallista käyttää luonnoneläinten ruokintaan vain perustellusta syystä. Porin seudun ilmoitetut haaskat käyvät ilmi Ruokaviraston sähköisestä pitopaikkarekisteristä. Ruokavirasto määrittelee vuosittaisessa valvontasuunnitelmassaan haaskatoiminnan tarkastusten tekoperusteet, mutta kunnaneläinlääkärit määrittelevät itse vuosittain tarkastettavat kohteet.

Suomessa on käytössä haaskarekisteri, johon rekisteröidään haaskapaikan aloitusilmoitukset ja haaskan pitäjät. Aloitettaessa käsittelemättömien sivutuotteiden käyttö sivutuoteasetuksen ja MMMa N:o 783/2015 sallimiin tarkoituksiin, on toimijan tehtävä aloitusilmoitus toiminnan aloittamisesta alueensa valvontaeläinlääkärille. Kun kyseessä on luonnonvaraisten eläinten ruokinta (haaskakäyttö), tulee toimijan ilmoittaa kuukausittain valvontaeläinlääkärille haaskalle toimittamansa materiaalin määrä. Tiedot on ilmoitettava sekä sille valvontaeläinlääkärille, jonka toimialueelta sivutuotteet kerätään, että sille valvontaeläinlääkärille, jonka toimialueella sivutuotteet käytetään. Toimijan on lisäksi pidettävä kirjaa sivutuotteiden käytöstä haaskaruokinnassa. Kirjanpito tarkastetaan haaskatoiminnan tarkastuksella.

Kokonaisten märehitijöiden, sikojen, siipikarjan ja turkiseläinten raatojen, kotiteurastuksen sivutuotteiden ja tiettyjen muiden sivutuotelain mukaisten sivutuotteiden hautaaminen ei ole Satakunnan alueella sallittua. Mainitut sivutuotteet on toimitettava raatojen keräilyyn hävitettäväksi hyväksytyssä sivutuotelaitoksessa. Virkaeläinlääkäri valvoo raatojen hävittämistä koskevien säädösten noudattamista.

Ruokavirasto määrittelee valvontasuunnitelmassaan valvonnan tekoperusteet, mutta valvontaeläinlääkärit määrittelevät itse vuosittain tarkastettavat kohteet. Tehdyistä tarkastuksista laaditut tarkastuskertomukset ja mahdolliset pakkokeinopäätökset toimitetaan aluehallintovirastoon ja Ruokavirastoon mahdollisimman nopeasti.

5.11 Ehdollisuuden vaatimusten valvonta

Ehdollisuus on kaikkien EU:n kokonaan tai osittain rahoittamien tukien saamisen ehtona. Tukivalvonta on aluehallintoviraston tehtävä.

Eläinsuojelupäätökset ja eläinsuojelutarkastusta tai elintarvikelain mukaista maitohygieniatarkastusta tai munantuotantotilan hygieniatarkastusta koskevat tarkastuskertomukset pyritään tekemään aina riittävän tarkasti, jotta aluehallintovirasto voi niiden perusteella tarvittaessa tehdä laajennuksia ehdollisuuden vaatimusten valvontoihin. Eläinsuojelupäätökset ja tarkastuksia koskevat tarkastuskertomukset toimitetaan aluehallintovirastolle tiedoksi kuukausittain. Jos tarkastuksessa on havaittu seikkoja, jotka voivat aiheuttaa toimenpiteitä aluehallintovirastossa, pyritään asiakirjat toimittamaan viikon kuluessa tarkastuksen tekemisestä. Elintarvikelain mukaiset tarkastuskertomukset toimitetaan aluehallintovirastoon vain silloin, jos tarkastuksella havaitaan viitteitä epäkohdista täydentävien ehtojen noudattamisessa. Valvontaeläinlääkäri ja kunnaneläinlääkärit osallistuvat säännöllisesti aluehallintoviraston järjestämiin koulutustilaisuuksiin, joissa käsitellään mm. täydentävien ehtojen valvontaa.

5.12 Eläinlääkäripalvelujen järjestäminen

5.12.1 Peruseläinlääkäripalvelu

Peruseläinlääkäripalveluun kuuluu kotieläinten sairaanhoito ja terveydenhuolto. Peruseläinlääkäripalvelu käsittää myös kiireellisen eläinlääkäriavun antamisen virka-aikana.

Eläinlääkintähuoltolain mukaan peruseläinlääkäripalvelulla tarkoitetaan eläinlääkäripalvelua, joka annetaan eläinlääketieteelliseen yleistutkimukseen tai kliiniseen tutkimukseen perustuen tavanomaisissa vastaanottotiloissa tai eläinsuojissa. Lain perustelujen mukaan peruseläinlääkäripalveluja ovat eläimistä ihmisiin tarttuvien tautien ennaltaehkäisemiseksi tarpeelliset sekä tuotantotaloudellisesti, epidemiologisesti tai eläinsuojelullisesti perusteltavissa olevat eläinlääkäripalvelut.

Valtakunnallisen ohjelman mukaan peruseläinlääkäripalveluun kuuluvaa sairaanhoitoa on kliinisesti sairaiden eläinten perustutkimus, hoitotarpeen arviointi ja hoito tai lähettäminen jatkohoitoon.

Peruseläinlääkäripalveluun kuuluvat kirurgiset leikkaukset niiltä osin, kun leikkauksia peruseläinlääkärikoulutuksella pystytään suorittamaan tavanomaisissa vastaanottoiloissa, hoitotiloissa ja eläinsuojissa ilman erityistyövälineitä. Peruseläinlääkäripalveluun kuuluvia leikkauksia ovat esimerkiksi nautojen vierasesineleikkaukset ja juoksumahaleikkaukset. Kotieläinten lopetus eläinsuojelullisista syistä, sairauden perusteella tai omistajan pyynnöstä on peruseläinlääkäripalvelua samoin kuin eri kotieläimille suoritettavat terveystarkastukset, rokotukset, loishäädöt, kissojen sterilisaatiot ja kastroitot sekä koirien kastroitot. Peruseläinlääkäripalveluun luetaan myös märehittijöiden, sikojen ja hevosten hedelmällisyyteen liittyvät tarkastukset ja hoidot sekä kotieläimen terveydentilan toteaminen ja todistaminen kliinisen perustutkimuksen perusteella esimerkiksi vakuutusyhtiötä, vientiä, tuontia tai sisämarkkinakauppaa varten.

Kunnaneläinlääkärit voivat eläinsuojelullisista syistä lopettaa myös luonnonvaraisen eläimen. Tällaisessa tapauksessa kunnaneläinlääkäri laskuttaa toimenpiteestä ja tarvikkeista työnantajaansa, joka laskuttaa kustannukset edelleen aluehallintovirastolta.

Maksutonta puhelinneuvontaa kotieläinten terveyteen ja sairauksiin sekä eläintenpitoon ja hyvinvointiin liittyvissä asioissa on mahdollista saada praktikkoeläinlääkäreiltä kaikkina arkipäivinä. Porissa neuvontaa antaa myös eläinlääkäri, joka ohjaa puhelut eläinlääkärille tarpeen mukaan. Puhelinneuvonta pyritään antamaan pääasiassa puhelinaikana arki-aamuisin klo 8.00 - 9.00. Eläinten hyvinvointia ja eläintautiepäilyjä koskevaa ilmaista neuvontaa antavat lisäksi virka-aikana valvontaeläinlääkärit. Kunnan- ja valvontaeläinlääkäreiden yhteystiedot on julkaistu valvontayksiköiden internetsivuilla.

Kiireelliset akuutin eläinlääkäriavun tarpeessa olevat suurelän- ja pieneläinpotilaat pyritään hoitamaan välittömästi ajanvarauspotilaiden lomassa tai tarpeen mukaan ajanvarauspotilaiden aikoja siirtäen. 1.9.2021 alkaen virkavastuu kiireellisten pieneläinpotilaiden hoitamisesta on ostopalvelusopimuksen nojalla Evidensia eläinlääkäripalvelut Oyj:llä vuorokauden ympäri, joten kaupungineläinlääkäreiden vastuu kiireellisistä potilaista rajoittuu suureläimiin. Yhteistoiminta-alueella yksi eläinlääkäri vuorollaan on kerran viikossa vastuussa koko toiminta-alueen kiireellisistä suurelänpotilaista virka-aikana alkaen klo 8. Suurelainten päivystysnumero palvelee ympäri vuorokauden, ja eläinlääkärit kirjautuvat päivystykseen kaupungin puhelunohjausjärjestelmän kautta. Päivystyspuhelut nauhoitetaan.

Tuotantoeläinten terveydenhuolto

Kunnan on peruseläinlääkäripalveluun kuuluvana järjestettävä terveydenhuollon palvelut kotieläimille, joita varten on olemassa valtakunnallinen terveydenhuolto-ohjelma ja asianmukainen toteutumisen seurantajärjestelmä. Tällä hetkellä tällaisia ohjelmia ovat nautatiloille tarkoitettu Naseva ja sikatiloille tarkoitettu Sikava.

Terveys- ja eläinlääkärin määrät eri valvontayksiköissä käyvät ilmi suunnitelman liitteenä olevasta resurssitarpeen kartoituksesta. Tuotantoeläinten terveydenhuoltopalveluja on pystytty tarjoamaan kysyntää vastaavasti.

Nautojen terveydenhuoltokäynnit kirjataan Naseva- ja sikojen käynnit Sikava -järjestelmään. Nasevan ehtojen mukaan eläinlääkäri suorittaa nautatilalle terveydenhuoltokäynnin vähintään kerran vuodessa. Sikavan puitteissa emakko- tai yhdistelmäskalaa on suoritettava vähintään neljä terveydenhuoltokäyntiä vuodessa. Näistä yhden pitää olla terveydenhuoltosuunnitelman päivityskäynti. Lihaskalaa on suoritettava vähintään yksi terveydenhuoltokäynti kasvatuserää kohti tai neljä terveydenhuoltokäyntiä vuodessa, jos sikala on osastoittain kertatäyttöinen tai jatkuvatäyttöinen. Jos Naseva- tai Sikava -tilalle luovutetaan lääkkeitä varalle tulevien sairastapauksien hoitoa varten, terveydenhuoltokäyntien määrä nousee edellä kuvatuista merkittävästi. Suurissa eläintenpitoyksiköissä on tällöin käytävä kahden viikon välein.

Terveys- ja eläinlääkärin kysyntää lisäävät osaltaan myös tietyt lääkkeiden luovuttamista koskevien sääntöjen poikkeukset.

Terveys- ja eläinlääkärin käynnillä eläinlääkäri havainnoi eläinten olosuhteet ja terveydentilan. Lisäksi merkittävimmät eläinten hoitorutiinit ja tuotannon kannalta kriittiset pisteet käydään läpi. Terveys- ja eläinlääkärin käynnillä käydään läpi terveydenhuoltosuunnitelman toteutuminen, tilan lääkekirjanpito ja kirjanpito eläinten poistojen ja sairastuvuuden syistä. Lisäksi käydään läpi tuotantotilan toimet tarttuvilta eläintaudeilta suojautumiseksi.

Yksityinen palvelutarjonta

Satakunnassa on useita yksityisiä eläinlääkäripalvelujen tarjoajia. Yksityisten eläinlääkäripalvelujen tarjonta ei kuitenkaan riitä kattamaan kysyntää suurelta osin.

5.12.2 Kiireellinen eläinlääkäriapu

Eläinlääkintähuoltolain 13 §:n mukaisesti kunnan on järjestettävä kiireellistä eläinlääkäriapua kaikkia alueellaan vakinaisesti tai tilapäisesti olevia kotieläimiä varten kaikkina vuorokauden aikoina. Päivystyspalvelu on järjestettävä yhteistoiminnassa muiden kuntien kanssa yhtä tai useampaa seutu- tai maakuntaa vastaavalla päivystysalueella.

Päivystysaikana käytössä on keskitetty yhteydenotto palvelu. Päivystävän eläinlääkärin saa aina kiinni samasta numerosta, josta puhelu ohjautuu päivystävälle eläinlääkärille. Päivystyspuhelimet ovat maksullisia ja maksun suuruus on määriteltävä jaoston hyväksymässä ympäristöterveysvalvonnan taksassa.

Kiireellisen eläinlääkäriavun tavoitteena on ensiaputyypinen toiminta, jolla pyritään hoitamaan eläimen henkeä ja hyvinvointia uhkaavat tapaukset ja varmistamaan, että potilaan tila ei kohtuuttomasti heikkene sen odottaessa virka-aikana annettavia palveluja. Kiireelliseen eläinlääkäriapuun kuuluvat akuutisti sairaiden eläinten perustutkimus ja vähintään ensiapuluonteiset hoitotoimenpiteet.

5.12.3 Saatavuus- ja laatutavoitteet

Valtakunnallisessa ohjelmassa on tavoitteiksi esitetty seuraavia:

1. Eläimen omistajan tai haltijan on halutessaan pystyttävä varaamaan aika vastaanotolle tai eläinlääkärikäynnille.
2. Jos yhteistoiminta-alueella toimii useampia praktikkoeläinlääkäreitä, asiakkaalle tulisi ei-kiireellisissä tapauksissa antaa vapaus valita eläinlääkäri.
3. Ajanvaraukset yhteistoiminta-alueella tulisi keskittää yhteen paikkaan.
4. Toiminta tulisi järjestää siten, että tietyinä päivinä tietty eläinlääkäri tai tietyt eläinlääkärit vastaavat kiiretapauksien hoidosta ja muut keskittyvät ajanvarausperusteiseen praktiikkaan.
5. Jos avun tarve ei ole kiireellinen, sairaskäynti- tai vastaanottoajan pitäisi järjestyä viikon sisällä tilauksesta, ellei asiakas halua aikaa nimetyltä eläinlääkäriltä.
6. Jos avun tarve ei ole kiireellinen, terveydenhuolto-, massatyökäyntiajan tai terveen eläimen leikkauksen pitäisi järjestyä lomakauden ulkopuolella alle kolmen viikon ja lomakaudella alle kuuden viikon sisällä yhteydenotosta, ellei asiakas halua aikaa nimetyltä eläinlääkäriltä.
7. Pääosan asiakkaista pitäisi saada palvelu alle 50 kilometrin etäisyydeltä.
8. Kiireellistä eläinlääkäriapua pitäisi 90 % tapauksista saada kolmen tunnin sisällä tilauksesta.
9. Päivystävän eläinlääkäriin matkan eläintenpitopaikkaan tai eläimen omistajan matkan pieneläin-vastaanotolle pitäisi 90 % tapauksista olla alle sata kilometriä. Remissioklinikalle matka voi olla pitempi.
10. Subventiot ovat käytössä.
11. Eläinlääkäripalvelujen saatavuutta seurataan säännöllisesti toteutettavien asiakaskyselyjen avulla.

Ajanvaraus

Porin yhteistoiminta-alueella eläinlääkäreillä ei ole virka-aikana keskitettyä ajanvarausta, vaan asiakas varaa ajan soittamalla valitsemalleen eläinlääkärille. Mikäli asiakkaan valitsema eläinlääkäri ei ole kyseisenä päivänä työssä, pitää eläinlääkäriin vastaajassa olla tiedote poissaolosta ja sijaisen yhteystiedot; vaihtoehtoisesti voidaan käyttää soitonsiirtoa eläinlääkäreiden kesken.

Kiireelliset sairaustapaukset virka-aikana

Kiireelliset suurelänpotilaat virka-aikana on sovittu sen eläinlääkäriin vastuulle, jolla on kunakin arkipäivänä päivystysvuoro. Tällaisena päivänä kyseistä eläinlääkäriä on ohjeistettu pidättymään ajanvarausten ottamisesta, jotta eläinlääkärillä olisi tosiasiallinen mahdollisuus lähteä kiireelliselle suurelänkäynnille ilman pitkää viivytystä.

Etäisyydet

Porin yhteistoiminta-alueeseen kuuluvissa kunnissa on Nakkilaa lukuun ottamatta kaikissa eläinlääkäriin vastaanotto. Nakkilasta etäisyys kahdelle lähimmälle vastaanotolle jää alle 15 kilometrin. Porin pohjoisimmista osista (Lavia) Porin keskustan vastaanotolle tuleville asiakkaille etäisyys vastaanotolle voi kuitenkin nousta 80 kilometriin. Asukasmääriä vertailtaessa päästään kuitenkin valtakunnallisen suunnitelman tavoitteeseen siitä, että suurimmalla osalla asukkaista asiointimatka virka-aikana kiireettömässä asiassa lähimmälle eläinlääkäriin vastaanotolle on alle 50 km.

Päivystysaikana pisin asiakkaalle tai eläinlääkärille muodostuva matka olisi Eurajoelta Laviaan ja on pituudeltaan noin 100 km, eli myös päivystysaikana päästään EHO:n tavoitteeseen alle 100 km matkasta.

Ympäristöterveysjaosto on päättänyt korvata yhteistoiminta-alueen kaupungineläinlääkäriin käyntimaksusta, kilometrikuluista ja päivystyskorvauksesta hyötyeläinten omistajille 65 km yhdensuuntaisesta matkasta yli menevän osan (subventio). Hyötyeläimeksi luetaan maatilatalouden yhteydessä tapahtuva EU-tukikelpoinen naudat, sian, lampaiden ja siipikarjan pito sekä hevosten pito siinä tapauksessa, että hoidetun eläimen omistajan päätoiminen tulonlähde on hevostalous (esimerkiksi ratsastuskoulut).

Asiakaspalaute

Asiakaspalautetta ei ole Porin seudun eläinlääkintähuollon asiakkailta järjestelmällisesti kerätty. Vuoden 2024 aikana pyritään kehittämään toimiva malli asiakaspalautteen keräämiseen ja ottamaan se käytäntöön. Mahdollisia toteuttamiskanavia olisi esimerkiksi jatkuvasti auki oleva palautelomake internetsivuilla ja sitä täydentävä, säännöllisesti toistuva mutta ajallisesti rajoitettu kysely palvelua käyttäneille asiakkaille joko sähköisesti tai paperilla.

Palvelun saatavuutta ei ole järjestelmällisesti seurattu Porin seudulla, mutta asia tullaan huomioimaan palautekyselyssä. Kaupungineläinlääkäreillä on työnantajan asettama velvollisuus olla yhteydessä soittopyynnön jättäneeseen asiakkaaseen tunnin kuluessa päivystysaikana, ja eläinlääkäriapu pitäisi olla asiakkaan saatavilla kolmen tunnin kuluessa yhteydenotosta, mikäli asia on välitöntä eläinlääkäriapua vaativa.

Reklamaatioiden käsittely

Eläinlääkintähuoltoa koskevat asiakasvalitukset ottaa vastaan eläinlääkinnän toimintayksikön esimies. Jos kysymys on esimerkiksi väärinymmärryksestä tai vastaavasta ongelmasta, riittää valituksen käsittelyksi usein se, että esimies keskustelee asiasta asiakkaan kanssa mahdollisesti ao. eläinlääkäriä kuultuaan.

Jos asia ei ratkea keskustelemalla tai jos asiakkaalla on asian suhteen korvausvaatimuksia, pyydetään valitus ja mahdollinen korvausvaatimus kirjallisena, ja materiaali toimitetaan kaupungin vakuutusmeklarin kautta kaupungin vakuutusyhtiön käsittelyyn. Vakuutusyhtiön käsittely ratkaisee, onko vahingossa aihetta rahalliseen korvaukseen asiakkaalle. Eläinlääkintävahinkojen arviolautakunnalta voidaan tarvittaessa pyytää kannanotto asiaan. Eläinlääkintävahinkojen arviolautakunta toimii maa- ja metsätalousministeriön alaisuudessa ja antaa lausuntoja siitä, onko eläinlääkärin menettelyssä ollut mahdollisesti kyse hoitovirheestä. Lausunnossa voidaan ottaa kantaa myös siihen, perustaako virhe vahingonkorvausvastuun. Lausunto ei ole sitova, eikä siinä oteta kantaa vahingonkorvauksen määrään. Vahingonkorvausasia voidaan lausuntomenettelystä riippumatta saattaa yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Lausunnosta peritään käsittelymaksu.

Asiakkaalle voidaan tilanteen mukaan antaa myös tietoa hänen oikeudestaan tehdä vapaamuotoinen kirjallinen kantelu läänineläinlääkärille tai valitus kuluttajariitalautakunnalle. Läänineläinlääkäri pyytää yleensä kantelun saatuaan asiasta kantelun kohteena olevan eläinlääkärin vastineen. Jos eläinlääkärin todetaan syyllistyneen virheeseen, voidaan hänelle antaa huomautus tai varoitus. Vakavien tai usein toistuvien virheiden vuoksi läänineläinlääkäri voi esittää Ruokavirastolle praktiikkaoikeuksien poistamista eläinlääkäriltä. Läänineläinlääkäri ei voi määrätä asiakkaalle rahallista korvausta. Kantelun tekeminen on maksutonta.

Kuluttajariitalautakunta pyytää molemmilta riidan osapuolilta mielipiteet asiassa ja antaa asiasta lausunnon. Lautakunnan päätökset ovat suosituksia, mutta niitä noudatetaan hyvin, noin 80 %:ssa tapauksista. Käsittelyaika on muutamasta kuukaudesta reiluun vuoteen. Sekä kantelun tekeminen että kuluttajariitalautakunnalle valittaminen ovat maksuttomia.

Porissa kaupungin vakuutukset tehdään valtuustokausittain valittavaan vakuutusyhtiöön. Vakuutus kattaa kaupungin toiminnasta ulkopuolisille aiheutuneet vahingot vahingonkorvauslain edellyttämässä laajuudessa.

5.12.4 Toimitilat ja välineresurssit

Eläinlääkintähuoltolain mukaan kunnan on järjestettävä palveluja varten tarpeelliset toimitilat ja työvälineet. Valtakunnallisen ohjelman mukaan yhteistoiminta-alueella on tavoitteena pidettävä eläinlääkäreiden yhteisiä toimitiloja siellä, missä maantieteelliset etäisyydet eivät muodostu liian suuriksi.

Porin seudulla eläinlääkäreiden vastaanottoja on neljä kappaletta. Vastaanottoista kahdella on mahdollisuus kahden eläinlääkärin työskennellä yhtäaikaa, mutta varsinaisia yhteisvastaanottoja ei yhteistoiminta-alueella ole.

Yhteistoiminta-alueen kahdella vastaanotolla on välineresurssit vaativan pieneläinpraktiikan harjoittamiseen (rtg, kuivakemia). Kahdella vastaanotolla ei ole resursseja vaativiin pieneläinleikkauksiin eikä pitkälle menevään diagnostiikkaan. Kaikilla eläinlääkäreillä on työnantajan puolelta mahdollisuus perustason ultraäänilaitteen käyttöön potilasdiagnostiikassa. Työnantaja kustantaa kaikille vastaanotoille kiinteät kalusteet sekä pesu-, siivous- ja desinfektio- tarvikkeet ja aineet samoin kuin toimistotarvikkeet sekä käsi- ja wc-paperit ja karvanleikkurit tarvikkeineen pieneläimille. Ne tarvikkeet, joita eläinlääkäri käyttää yksittäisen asiakkaan hoidossa, esimerkiksi tiettyä leikkausta varten tarvittavat kertakäyttötarvikkeet, eläinlääkäri hankkii itse ja laskuttaa asiakkaalta. Kukin eläinlääkäri myös vastaa itse omasta lääke- ja tarvikevarastostaan.

Valtakunnallisen ohjelman mukaan yhteistoiminta-alueella tulisi olla käytettävissä hevosia varten pakkopilttuu tai vastaava rakenne, jossa tutkimus- ja hoitotoimenpiteet voidaan suorittaa vaarantamatta työ- ja potilasturvallisuutta. Samassa yhteydessä tulisi olla käytettävissä tilat, joissa hevosten kaataminen voidaan turvallisesti suorittaa. Tällä hetkellä kaupungineläinlääkärien käytössä ei tällaista klinikanomaista tilaa ole, vaan hevosten tutkiminen ja hoito tapahtuvat asiakkaan tiloissa. Porin Ulasoriin suunnitellulle yhteisklinikalle on tarkoitus hankkia pakkopilttuu sekä tila, jossa hevonen on mahdollista kaataa turvallisesti.

5.13 Seuranta, arviointi ja raportointi

Kunnaneläinlääkärit ilmoittavat aluehallintovirastoon sairaskäyntien ja terveydenhuoltokäyntien lukumäärät sekä tietyt kuukausiyhteenvedossa erikseen määritellyt taudit ns. kuukausi-ilmoituksella. Valvonta- ja kunnaneläinlääkärit huolehtivat lisäksi kukin omalta osaltaan eläinsuojelutarkastuskertomusten ja -päättösten, terveysvalvontaan liittyvien käyntien, tautiepäilyjen, ja muiden vastaavien asiakirjojen toimittamisesta aluehallintovirastoon tämän suunnitelman mukaisesti.

Praktikkoeläinlääkärit ovat velvollisia ilmoittamaan työnantajalle potilas-, terveydenhuolto- ja eläinsuojelu- ja eläintautivalvontakäyntiensä lukumäärän kunnittain ja jaoteltuna päivystys- ja virka-aikaisiin käynteihin erikseen sekä vastaanottokäynteihin ja käynteihin asiakkaan luona erikseen. Käyntimäärätiedot kootaan yhteen ja ne ilmoitetaan vuosittain toimintakertomuksessa, minkä lisäksi niitä käytetään eri tilastointitarkoituksiin sekä toiminnan suunnitteluun. Toimintakertomuksen hyväksyy ympäristöterveysjaosto, joka hyväksyy myös valvontasuunnitelman.

6. LIITTEET

1. Kohdekohtainen valvontasuunnitelma sisältäen riskinarvioinnin ja näytteenottosuunnitelmat
2. Talousveden näytteenottosuunnitelma
3. Uimaveden näytteenottosuunnitelma
4. Ehon resurssitarpeiden arviointi ja kohdeluettelot